

விடுதலைப்புலிகள்

குரல் - 120

கார்த்திகை, 2004

சம்பளிப்பு - 10/-

● சமாதானத்தை கழுமரத்திற்கு...	08
● சமாதானத்தின் எதிர்காலமும்...	04
● சிங்கள-தமிழ் கலைக்கூடல்	14
● விதைநிலங்களுக்கும் நனைவு...	05
● விடுதலைக்கானதே விதைப்பு	06
● அவன் நிறையவே சாதிக்க...	07

தமிழீழம் என்ற இறுதிமார்க்கத்திற்கு தள்ளிவிடும் புறநிலையை உருவாக்காதீர்

ஐனாதிபதி சந்திரிகாவிடமும் அவர் கூட்டாட்சி அமைத்திருக்கும் கட்சிகளிடமும் எதிர்க் கட்சியான ஐக்கிய தேசியக் கட்சியிடமும் எமது விடுதலை இயக்கம் ஒரு வேண்டுகோளை முன்வைக்க விரும்புகிறது. அதாவது, தமிழ்மக்களது இனப் பிரச்சினையின் அடிப்படைகள் குறித்து, அவர்களது மூலாதாரக் கோரிக்கைகளான தாயகம், தேசியம், சுயநிர்ணய உரிமை குறித்து உங்களது கட்சிகளின் கொள்கை நிலைப்பாட்டினை அதிகாரபூர்வமாகப் பகிரங்கப்படுத்துங்கள்.

இடைக்காலத் தீர்வுமின்றி, நிரந்தரத் தீர்வுமின்றி, நிலையான அமைதியுமின்றி, நிம்மதியான வாழ்வுமின்றி நாம் அரசியல் வெறுமைக்குள் தொடர்ந்தும் சிறைப்பட்டுக் கிடக்கமுடியாது.

இவ்வாறு இலங்கையின் அரசியல் நெருக்கடிமிக்க இக்காலகட்டத்தில் விடுதலைப்புலிகளின் கொள்கை நிலைப்பாடாக தேசியத் தலைவரின் மாவீரர்நாள் உரையை அனைத்துத் தரப்பும் எதிர்பார்த்திருந்த வேளையில் தமதுரையில் தமிழீழ தேசியத் தலைவர் அவர்கள் மேற்கண்டவாறு தெரிவித்தார்.

உரையின் முழு விபரம் வருமாறு:

எனது அன்புக்கும் மதிப்புக்குமுரிய தமிழீழ மக்களே!

இன்று ஒரு புனிதமான நாள். தமது உன்னதமான உயிருக்கும் மேலாக, தமது தேசத்தின் விடுதலையை அதியுன்னதமானதாக நேசித்து, அந்த உயரிய இலட்சியத்திற்காகச் சாவைத் தழுவிக்கொண்ட

கொண்ட எமது மாவீரர்களை நாம் போற்றி வணங்கும் நன்னாள்.

எமது மாவீரர்களின் வீரஞ்செறிந்த போராட்ட வாழ்வையும் அவர்களது ஒப்பற்ற தியாகங்களையும் அற்புதமான அர்ப்பணிப்புகளையும் நெஞ்சில் நிறுத்தி நினைவுகூரும் இத் திருநாளில் ஒரு முக்கிய

விடயத்தைக் கவனத்திற் கொள்ளுமாறு நான் உங்களை வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

மூன்று தசாப்தங்களாகத் தொடர்ந்த எமது வீர விடுதலைப் போராட்டத்தில் எமது மாவீரர்கள் புரிந்த மகத்தான தியாகங்கள் காரணமாக ஒப்பற்ற போரியற் சாதனைகளை நாம் நிலைநாட்டினோம். உலகமே வியக்கும் வகையிற் போர் அரங்குகளில் எதிரிப் படைகளை விரட்டியடித்து வெற்றிகளை ஈட்டினோம். சிங்கள இராணுவ ஆக்கிரமிப்புக்கு ஆளாகியிருந்த எமது தாயக மண்ணின் பெரும் பகுதியை மீட்டெடுத்து அங்கெல்லாம் எமது நிர்வாக ஆட்சியதிக்காரத்தை நிறுவினோம். உலக நாடுகளின் உதவியுடன் கட்டியெழுப்பப்பட்ட சிறீலங்கா அரசினது ஆயுதப் படைகளுக்கு ஈடாகப் படை வலுச் சமநிலையை நிலைநாட்டினோம். தமிழீழ மக்களின் தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்தைச் சர்வதேசமயப்படுத்தி, உலகத்தின் கவனத்தை எம்மீது திருப்பினோம். எனினும் எமது மாவீரர் கண்ட இலட்சியக் கனவு இன்னும் நிறைவுபெறவில்லை. எமது தாயகமண் இன்னும் முழுமையாக விடுதலை (உரையின் தொடர்ச்சி 15ஆம் பக்கத்தில்)

மாவீரர் நாளன்று தமிழீழத் தேசியத் தலைவர் றேதகு வே. பிரபாகரன் அவர்கள் உரையாற்றியபோது...

தமிழீழ விடுதலைப்புலிகளின் அதிகாரபூர்வ ஏடு

www.eelamview.com

தலைவரின் மாவீரர்நாள் உரை சொல்லும் அரசியல் செய்திகள்

இந்தவருட (2004) மாவீரர்நாள் உரையில் தமிழீழ தேசியத்தலைவர் மேதகு வேப்பிரயாகுன் அவர்கள் முக்கியமான பல அரசியல் செய்திகளைக் கூறியுள்ளார்.

கடந்த முன்னாண்டுகால சமாதான முன்னெடுப்புகளும், அதன்போது நடந்த ஆறுசுற்று பேச்சுவார்த்தைகளும் எந்தவித பயனுமின்றி முடிந்துள்ளன என்று கூறியுள்ள தலைவர் அவர்கள் சந்திரிகா அம்மையாரின் தலைமையிலான அரசு சமாதானப் பேச்சுக்களை முன்னெடுப்பதற்கு எந்தவகையிலும் ஒத்துழைக்க வில்லை என்று குற்றம் சாட்டியுள்ளார்.

“போருமின்றி - நிலையான சமாதானமுமின்றி - இயல்பு நிலையுமின்றி - இடைக்காலத் தீர்வுமின்றி - இனப்பிரச்சினைக்கு முடிவுமின்றி நாம் ஒரு அரசியல் வெறுமைக்குள் வாழ்ந்து வருகின்றோம்” என்று தலைவர் அவர்கள் வேதனையுடன் கூறியுள்ளார்.

சந்திரிகா அம்மையாரின் தலைமையிலான கூட்டணி அரசின் குழறுபாடுக் கொள்கைகளையும் - அது சமாதான முயற்சிகளில் காட்டுகின்ற சதித்தனமான அரசியலையும் தலைவர் அவர்கள் தனது உரையில் விரிவாக அம்பலப்படுத்தியுள்ளார். இனவாதமும் - மதவாதமும் - இராணுவவாதமும்தான் சிங்கள அரசியலின் தாரக மந்திரங்களாக உள்ளன. தமிழருக்கு நீதி வழங்கவேண்டும் என்ற எண்ணமோ! இனப்பிரச்சினைக்கு தீர்வு காண்பதில் கருத்தொற்றுமையோ! சிங்கள தேசத்திடம் இல்லை. தென் இலங்கையின் உண்மையான அரசியல் யதார்த்தம் இதுதான் என்று தலைவர் ஆணித்தரமாகக் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார்.

சிங்கள நாடாளுமன்றத்துக்கு நடந்த பொதுத்தேர்தல் இலங்கைத்தீவு இரு தேசங்களாகப் பிளவுபட்டுள்ளது என்ற உண்மையையே எடுத்துக்காட்டியுள்ளது என்று தலைவர் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார். சிங்கள தேசத்தில் சிங்கள - பெளத்த மேலாண்மை வாதம் மேலோங்கி நிற்க - தமிழர் தாயகத்தில் புலிகள் இயக்கத்தை தமிழரின் ஏகபிரதிநிதிகளாக மக்கள் அங்கீகரிக்கவும் - புலிகளின் இடைக்கால வரைபு திட்டத்திற்கு தமிழரின் ஆணையும் கிடைத்தது என்று பகுப்பாய்வு செய்துள்ளார்.

இனப்பிரச்சினைத் தீவுக்கான முதற்கட்டமாக இடைக்கால நிர்வாக அமைப்பை புலிகள் ஏன் முன்வைத்தனர் என்பதற்கு தலைவர் அவர்கள் தனது உரையில் விளக்கமளித்துள்ளார். அதேசமயம் நிரந்தரத் தீர்வுபற்றியே பேசவேண்டும் என்று அம்மையார் அடம்பிடிப்பதற்கான காரணம் என்னவென்று எடுத்துக்கூறி - அம்மையாரின் இனவாத உள்ளக்கிடக்கையை உலகிற்கு அம்பலப்படுத்தியுள்ளார்.

இடைக்கால நிர்வாக ஒழுங்கு நடைமுறைச் சாத்தியமானது. இனப்பிராஸ் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்ட தமிழர் தாயகத்தை கட்டியெழுப்ப - தமிழர்க்களை இயல்பு வாழ்க்கை வாழச்செய்ய அது உதவும்.

அம்மையாரின் நிரந்தரத்தீர்வு நிலைப்பாடு சாத்தியமற்றது. அது பேச்சை இழுத்தடிக்கும் சதிநோக்கம் கொண்டது. சர்வதேசத்தை ஏமாற்றி - பணம் கறக்குள் இலக்குக்கொண்டது என்ற உண்மையை தலைவர் அவர்கள் விளக்கியுள்ளார்.

புலிகளின் இடைக்கால வரைபில் ஏதாவது சர்ச்சைகள் இருப்பின் பேச்சுமேசையில் அவற்றை விவாதித்துக்கொள்ளலாம் என்று தலைவர் யதார்த்தபூர்வமாக அரசுக்கு அழைப்பு விடுத்ததுள்ளார். இடைக்கால அமைப்பு செய்மையாகச் செயற்பட்டால் நிரந்தரத் தீர்வுபற்றிய பேச்சுக்களைத் தொடக்கலாம் என்று யதார்த்தபூர்வமாக தலைவர் கருத்துக் கூறியுள்ளார். தலைவரின் இந்த நிலைப்பாடு சர்வதேச சமூகத்திற்கு

மும் உடன்பாடானதாகவே இருக்கும். அந்தளவுக்கு சமாதான முயற்சியில் நெகிழ்ச்சியோக்கையும் - நடைமுறைச் சாத்தியமான வழிமுறைகளையுமே தலைவர் முன்வைத்துள்ளார்.

இறுதியாக தலைவர் அவர்கள், சிங்கள தேசத்தின் முக்கிய அரசியற் கட்சிகளுக்கு ஒரு பதிரங்க வேண்டுகோளை முன்வைத்துள்ளார்.

அதாவது, “தமிழ்மக்களது இனப்பிரச்சினையின் அடிப்படைகள் குறித்து - அவர்களின் முலாதார கோரிக்கைகளான தாயகம் - தேசியம் - சுயநிர்ணய உரிமை குறித்து அவர்களது கட்சிகளின் கொள்கை நிலைப்பாட்டினை அதிகாரபூர்வமாகப் பரிசீலிக்கப்படுத்தாது” என்று கோரியுள்ளார்.

தமிழரின் இனப்பிரச்சினைக்கு சிங்களக் கட்சிகள் முன்வைக்கும் தீர்வு இராணுவ வழிமுறையிலானது! அல்லது அரசியல் வழிமுறையிலானது! என்பதை சர்வதேசம் கண்டு கொள்ளவேண்டும் என்பதே தலைவரின் நோக்கமாகும்.

அதேசமயம், சமாதானப் பேச்சிற்கு உயிர்ப்போக்கு சிங்கள அரசு தவறுமேயானால் அதன் விளைவுகளுக்கு புலிகள் இயக்கம் மீது பழிகமத்தக்கூடாது என்பதையும் தலைவர் அவர்கள் குசுகமாகத் தெரிவித்துள்ளார்.

சமாதானப் பேச்சு நடக்கும் - இடைக்காலத்தீர்வு கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்ப்பதற்கும், அதற்காகக் காத்திருப்பதற்கும் ஒரு எல்லை உண்டு. இதை அனைவரும் ஏற்றுக் கொள்வீர்.

“இந்த எல்லைக்கோட்டை நாம் அடைந்துவிட்டோம்” என்று தலைவர் அவர்கள் வேதனையுடன் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார்.

தனது உரையை முடிப்பதற்கு முன்னர் தலைவர் அவர்கள், சிநிலங்கா அரசுக்கு ஒரு அவசர அழைப்பையும் விடுத்துள்ளார்.

அதாவது “நாம் முன்வைத்த இடைக்காலத் தன்னாட்சி அதிகாரசபையின் அடிப்படையில், நிபந்தனையற்ற முறையில், காலந்தாமதிகாதது, பேச்சுக்களை ஆரம்பிக்கும்படி வேண்டுகோள் விடுக்கின்றோம்.” என்று தலைவர் அழைப்பு விடுத்துள்ளார்.

அரசால் இவ் அழைப்பு நிராகரிக்கப்படுமானால் ஏற்படும் விளைவுகள் பற்றியும் தலைவர் எடுத்துக்கூறியுள்ளார். “இவ்வேண்டுகோளை நிராகரித்து காலத்தை இழுத்தடித்து, எமது மக்களின் துயரப்பீழ்வு நிழலுக்குச் செல்ல சிங்கள அரசு முற்படுமானால் நாம் எமது தேசத்தின் சுதந்திரப் போராட்டத்தை முன்னெடுத்துச் செல்வதைத் தவிர எமக்கு வேறுவழியில்லை.” என்று உறுதியிடக் கூறியுள்ளார்.

இதேசமயம், உலக நாடுகளுக்கும் தலைவர் அவர்கள் ஒரு கோரிக்கையை முன்வைத்துள்ளார்.

“எமது நியாயமான நிலைப்பாட்டின் அடிப்படையில் சமாதானப் பேச்சுக்களை ஆரம்பிக்கும்படி சிநிலங்கா அரசுக்கு அழுத்தம் கொடுக்கும்படி வேண்டிக்கொள்கின்றோம்” என்று கூறியுள்ளார்.

தலைவரின் மாவீரர்நாள் உரை தமிழர் தர்ப்பு உள்ளக்கிடக்கையை நன்கு பிரதிபலித்துள்ளதுடன், சிங்கள அரசிற்கு ஒரு முடிவெடுக்கவேண்டிய தேவையையும் ஏற்படுத்தியுள்ளது.

தமிழரின் இனப்பிரச்சினைக்குத் தீர்வுகான சிங்கள அரசு போரை நடைபிடிக்கின்றது! அல்லது சமாதானப் பேச்சுக்களை ஆரம்பிக்கப்போகின்றது! என்பது அடுத்த சில வாரங்களுக்குள் தெரிந்துவிடும்.

வாசிலுக்கும் மட்டும் நீ
வாழவேண்டும் - என்னை
மட்டும் வாசிலுக்கும் மட்டும் நீ
ஆடிவெண்டும் - நீயிருக்கும் போதே
நாங்கள் மீளவேண்டும் - எங்கள்
நிம்மதியின் சந்திரியை - உன்னை
வாழ்த்தவேண்டும்.

வாசல்தின் என்னை
போதவில்லை - உன்
வீரத்தின் என்னை
என்னை

பூக்களின் மென்மை
போதவில்லை - மன
நெருக்கின் கண்ணை
என்னை

இரும்பெல்லாம்
நொறுங்கும் - உன்
உறுதியை

கருங்கல்லே
உருகும் - உன்
கருணை பார்த்து

புயலுக்கு வேகம்
படிக்கீனாய்
பூவிக்கு பொறுமை
புகட்டினாய்
தாய்மைக்குப் பாலம்
வடிக்கினாய்

நீடுக்குள்
நெருப்பெரிக்கும்
நெறியைப்
கொடுத்தாய்

புலுக்குள்
புகள்பற்றினாய்
புகுத்தினாய்

எலுக்குள் எதனைக்
செய்தை நடத்தினாய்

இமயம்
நிமிர்ந்து நோக்கும்
எகம் கொண்டாய்

இமயம்
எங்கும் வாழ்க்கும்

பேரை வென்றாய்

மனைச்சிவ
குலமடல்
மகுட நீயானாய்

குளிரை கொடுக்கும்
நிலவானாய்

குறையா வீரீக்
கொழுந்தானாய்

மன்னை
எங்கள் உயிரினாய்
மங்கலமொழிமம்
கடாரினாய்

வானவில்லின்
அழகினாய்
நடும் செய்தியும்
உனியினாய்
வீரம்
வீணைக்கும் வயனினாய்
விடுதலைப் பயிரின்
மனையினாய்

மானச்சிறுத்தின் மகுட திபம்

கல்பம்
காங்கும் கவையானாய்
கல்பம்
கந்த உறவானாய்

வங்கத்தருகில்
வரலாற்றை
வரித்துக் கொண்ட
வல்லவனே

நீ
வாழ்த்தும் மென்மையில்
வாழ்த்தில் என்னை
பெருமிகம் கொண்டோம்
நிறுவாய்

நீ
ஆயிரம் கோடி
ஆண்டுகள் நடும்
ஆண்டிட வேண்டும்
கவையா.

- க.வே.வாலகுமாரன் -

எம்மை இணைக்கவில்லை. மாறாக பிரதேசவாதம் எம்மைப் பிரித்தன. மதம் எம்மை மாற்றானாக்கியது. இதன் விளைவுஎன்ன? 1970களில் தமிழன் கதை முடிந்த கதையென்றானது. தப்பித்தலை, தாயகம் விட்டு புலம்பெயர்வதே இறுதி வழியென்றானது. தமிழன் எனச் சொல்வதே இழிவானது. இந்நிலை நடித்திருந்தால் என்னவாகியிருக்கும்? உலகின் அழிந்து படுகிற மொழியாக தமிழும் அழிந்து படுகின்ற இனமாக தமிழனும் ஐ.நாவால் பிரகடனப்படுத்தப்படும் நிலையல்லவா தோன்றியிருக்கும்.

இக்கட்டத்தில்தான் பிரபாகரன் அவர்களின் வருகை நிகழ்கின்றது. அவர் மட்டுமல்ல இன்னும் பலரினதும் வருகையும் நிகழ்ந்தது. ஆனால் வரலாறு வழங்கிய வாப்பினை அவர் ஒருவரால் மட்டுமே நிறைவேற்ற முடிந்தது. ஏனையோர் பின்வாங்கியதும் பழைய நிலைக்குச் சென்றதும் அதற்குக் காரணங்கள் தேடுவதில் இன்றளவும் காலம் கழிப்பதும் எவ்வளவு நகைப்பிற்குரிய விடயம். இன்று பிரபாகரன் அவர்கள் தனது பணிமூலம் தமிழ்த் தேசிய இனத்தினை ஒரு கட்டுக்கோப்பான, தனது விடுதலைக்காக பல்வேறு தளங்களில் போராடுகின்ற நவீன

காலத்திலே பல்வேறு அரசியற் போராட்டங்கள், இராணுவப் போர்கள், இராச தந்திரச் செயற்பாடுகள் எல்லாமே தனித்தனியாக நிகழ்த்தப்படுவதாக நான் உணர்கிறேன். இத்தகைய அதிபற்புது ஆற்றல்கள் கைவழிபெற்றவர் என்று சொல்வதைவிட அவ்வாற்றல்களை அவர் தனக்குள் கிளர்ந்தெழ வைக்கின்றார் என்பதே பொருத்தமானது. இவ்வாறாகும் அவர் பெருமனிதராக ஏனையோருக்கு தான் தோற்றிவிடக் கூடாதென்பதற்காக இயல்பு வாழ்வை பேணுகின்ற விதமே இன்னொரு இமாலய வியப்பு பிற்குரிய விடயம். இச் சமநிலையைப் பேண அவரிடம் எவ்வளவு மனத்திடம் வேண்டும். இன்னொரு அதிசய மென்மையென்றால் அவரிடம் காணப்படும் அபாரமான எளிமை. மிக முதிர்ந்த மனிதரையையும் மிக இளைய மனிதரையையும் சமகாலத்திலே ஒருவர் பேணுகின்றார் என்பது எம்மால் நினைத்தும் பரக்க முடியாத விடயம். ஏனைய பிரமனிதருக்கு அவர் புகட்டும் பாடம் வரிகளில் அடக்கமுடியாதவை.

இங்கேதான் அவர்வழி வரலாற்றுத்தாய் உணர்ந்தும் அரிய செய்தி மனிதருக்காக வெளிப்படுகின்றது. மனிதரிடம் மறைந்திருக்கும் மாபெரும் ஆற்றலை உணர்வது, அதனை வெளிப்படுத்துவது என்பதுதான் அவர்வழி நிகழ்வதாக உணர்கின்றேன். நவீன அறிவுலகத்தின் அதிபர்ப்புது மனிதப் பிறவியாக அவரை நான் உணர்கின்றேன். “உன்னையே நீ அறிவாய்” என்பார்கள். அவர் தன்னையே தானறிந்து தன்னையே தான் நம்புகின்றார். அவர் “இயற்கை மிடமோ, மனிதனிடமோ தேல்லவியை ஒப்புக்கொள்ளப் போவதில்லை.” எனினில் அவர் தனது இன்றைய நிலையை அடைவதற்கு “எவருக்கும் கடமைப்படவர” அல்லர். அவ்வாறே அவர் உருவாக்கிய அணி இன்று உலகின் கவனத்தை ஈர்த்து தமிழினம் தலைநிமிர்ந்து தாழ்வுச்சிக்கல் அகன்று இமாமேன் பெற்று வாழ வழிவகுத்துக் கொண்டிருப்பதை நாம் கண்கிண்கிரோம். அதற்காக அந்தப் போராடிகள் அணியே தேசியத் தலைவருக்கு பெரு நன்றிக்கடன் செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றது. ஏனெனில் ஒவ்வொரு போராடிகளுக்கும் மறைந்திருக்கும் அரிய ஆற்றலை அவனோ, அவளோ உணர் வழிவகுத்த திறன் அவரிடமேயிருந்தது.

மனித குலத்திற்கே பிரபாகரன் மூலம் சொல்லப்படும் பெருமான்மீடிக் அறிவியல் உணர்வுத்தகைய இன்றைய நவீன ஆய்வாளர் ஆய்வாளர்களில் காண முயல்கின்றார்கள். மனிதனுக்குள்ளே மறைந்திருக்கும் அரிய ஆக்கத்திறனை, ஆற்றலை, புதிதாக உலகைப் படைக்கும் ஆற்றலை அவன் உணர்ந்திருக்கின்றான். அதை அவன் உணர்ந்தால் அவனை வெல்ல எவராலும் முடியாது என்கிற பேருண்மையை பிரபாகரன் ஆய்வுகூட ஆய்வுகளின் வழியன்றி போராட்டவழி நின்று நிரூபித்த விதம் நிச்சயமாக அறிவியலாளர் ஆய்விற்கு பின்னொரு காலம் முதன்மைப் பொருளாக அமையப்போகும். எனவேதான் இன்று அவருக்கு அருகாமையிலிருக்க, அவரைக்காண, உணர் எம்மக்கள் அல்லையாகியோது கின்றார்கள். இது ‘தரிசனம்’ பெரும் காட்சியல்ல. அவர்மூலம் பரவல் போற்றலின் பேரொளி வட்டத்தின் கதிர் வீச்சிற்குப்படுவதன் தாக்கம் தம்மையும் உயிர்ப்பிக்கும் என்பதன் வெளிப்பாடேயிது. எனவே தான் இன்றைய நூற்றாண்டின் வரலாற்றின் விளைபொருள் அவரேயாகின்றார்.

ஒவ்வொரு நூற்றாண்டிலும் அவ்வவ் கால கட்டத்திற்கேபடி மனித விடுதலையை தொடர்வதற்காக உருவாகிய தலைவர்களை நாம் கண்டுள்ளோம். அவ்வவ் காலகட்டங்களில் உள்ள சூழ்நிலை இத்தகைய விடுதலையை யாசிப்பதாக உந்தித்தள்ளுவதாக அமைவதையும் பார்க்கின்றோம். ஆனால் (தொடர்ச்சி 14ஆம் பக்கம்)

இமாலய வியப்பு

எல்லா வகையிலும் எம்மால் எட்டமுடியாத உயரத்திலுள்ளவர் பற்றி எழுதவதற்கு இப்படியொரு வாய்ப்புக் கிட்டியமை எனக்கு எதிர்பாராதது. ஆனால் இவ்வாறு எழுதவதன் மூலமாக அலரை ஏதாவொரு வகையில் எட்டலோ, தொடலோ முடிந்தது பற்றி எனக்குப் பெரு மகிழ்ச்சி. இவற்றினைவிட நன்றியை, பிறர் நயப்பைக்கூட எதிர்பார்க்காத அவருக்கு இப்படியாவது எழுத பெரு நன்றியை பேரன்பை செலுத்த முடிந்ததே என்கிற ஆறுதலும் கிட்டுகின்றது.

ஆனால் வாய்ப்பு கிடைத்தாலும் எதனை, எப்படியெழுதவது? எழுதுவோர்கள் அனைவருமே அவரை முழுமையாக உணர்ந்தவர்கள் என்றாகுமா? எந்தவொரு தத்துவத்திற்கும் வடிவத்திற்கும் விளக்கத்திற்கும் இலக்கணத்திற்கும்

பிரபாகரன் அவர்கள் தனது பணிமூலம் தமிழ்த் தேசிய இனத்தினை ஒரு கட்டுக்கோப்பான, தனது விடுதலைக்காக பல்வேறு தளங்களில் போராடுகின்ற நவீன தேசியங்களின் பண்புகள் பற்றி ஒரு முன்னணி அணியாக்கிவிட்டார். அதாவது அவரே தமிழ்த் தேசிய இனத்தினை இணைக்கிற காக்கிற மாபெரும் சக்தியாகிற அதேவேளை அவரே அதன் உருவமுமாகிவிட்டார். இதனொரு வரலாற்றின் புதிய பரிமாணம். தலைவர்கள் தேசியப் போராட்டத்தினை முன்னெடுத்தமை பற்றி அறிந்திருக்கின்றோம். ஆனால் இங்கோ தலைவரின் வடிவமாகிவிட்டதை காண்கின்றோம். இதனாலே அவரை தேசியத்தின் தலைவன் என்கின்றோம்.

பிரபாகரன் அவர்கள் தனது பணிமூலம் தமிழ்த் தேசிய இனத்தினை ஒரு கட்டுக்கோப்பான, தனது விடுதலைக்காக பல்வேறு தளங்களில் போராடுகின்ற நவீன தேசியங்களின் பண்புகள் பற்றி ஒரு முன்னணி அணியாக்கிவிட்டார். அதாவது அவரே தமிழ்த் தேசிய இனத்தினை இணைக்கிற காக்கிற மாபெரும் சக்தியாகிற அதேவேளை அவரே அதன் உருவமுமாகிவிட்டார். இதனொரு வரலாற்றின் புதிய பரிமாணம். தலைவர்கள் தேசியப் போராட்டத்தினை முன்னெடுத்தமை பற்றி அறிந்திருக்கின்றோம். ஆனால் இங்கோ தலைவரின் வடிவமாகிவிட்டதை காண்கின்றோம். இதனாலே அவரை தேசியத்தின் தலைவன் என்கின்றோம்.

தேசியங்களின் பண்புகள் பொதிந்த ஒரு முன்னணி அணியாக்கி விட்டார். அதாவது அவரே தமிழ்த் தேசிய இனத்தினை இணைக்கிற காக்கிற மாபெரும் சக்தியாகிற அதேவேளை அவரே அதன் உருவமுமாகிவிட்டார். இதனொரு வரலாற்றின் புதிய பரிமாணம். தலைவர்கள் தேசியப் போராட்டத்தினை முன்னெடுத்தமை பற்றி அறிந்திருக்கின்றோம். ஆனால் இங்கோ தலைவரின் வடிவமாகிவிட்டதை காண்கின்றோம். இதனாலே அவரை தேசியத்தின் தலைவன் என்கின்றோம்.

இதற்கான அவரது உழைப்பை, சிந்தனையை, ஏற்பாடுகளை, அவரை உயி ரென மதித்து செயற்பட்டோர் சிந்திய குருதியை, பட்டதயைரை எவராலும் மறக்கமுடியுமா? இன்று பிறநாட்டு அறிஞர், ஆர்வலர் என பல்லோரும் அவர் முன்னினை பணிந்து அவரைக் காண்பதே பெரும் பேரேனை நினைத்து மகிழும் நிலை தோன்றியிருக்கின்றது. இதற்கொரு வரலாற்றுக் காரணமிருக்கின்றது. “மனிதம் தளிக்கவேண்டும், மாணுடம் பிழைக்கவேண்டும்” என்று முனைந்த வித்தகன் கார்ல் மார்க்சின் சமூக வளர்ச்சிக் கோட்பாட்டின்படி படைபிலான ஆண்டின் அடிமை சமூகக் காலகட்டத்திலே தோன்றிய அடிமைத் தளையை அறுக்க எட்டாட்கள் போன்றோர் தோற்றிய போராட்டத்தின் இன்றைய தொடர்ச்சியாக அவர் காணப்படுகின்றார். மனிதகுல விடுதலை வரலாற்றின் இன்றைய இணைப்புச் சங்கிலி அவரே.

எனது அடுத்த இமாலய வியப்பு என்ன வென்றால் அவர் இதுவரை காலமும் பயன்படுத்திய அனைத்து இராணுவ, அரசியல், இராசதந்திர உத்திகள், அணுகுமுறைகள் எல்லாமே உள்ளடக்கிய போரியல் சிந்தனைமுறை பற்றியது. எங்கிருந்து இத்தனையாற்றல்களையும் அவர் பெற்றார்? அலுப்பு சலிப்புற்று ஒப்பற்ற இடைவிடாது சிந்தனையில் ஈடுபட்டிருக்கும் அவர் மன உலகம் பற்றியே நான் பெரிதும் வியக்கின்றேன். அவர் மனவலகத்தின் பல்வேறு தளங்களிலே சம

உள்ளடக்கமுடியாத மனிதர் பற்றி எப்படியெழுதவது. எந்தவொரு வரலாற்றின் தீர்க்கமான கட்டங்களிலும் எந்தவொரு எதிர்பார்ப்பிற்கும் ஊக்கத்திற்கும் தேர்வியையும், எதிர்ப்பு எப்பொழுதும் அதிர்ச்சியையும், நண்பருக்கு எப்பொழுதும் வியப்பையும் இடைவிடாது பிறப்பிக்கின்றவர் பற்றி எவராலும் எழுதமுடியுமா? ஆகவே எழுதவது என்பது பயனற்ற முயற்சிதான். ஆயினும் எழுதமுடியாது என்பது பற்றியாவது எழுத முடிகின்றதே என்பதுதான் எழுதுவோர் வெளிப்பாடாக அமைகின்றது. அதேவேளை இவ்வளவிற்கும் வியப்புபட்டுகிற பிரபாகரன் அதேவேளை எந்தளவிற்கு கீழறங்கி சக மனிதர்களோடு, போராடிகளோடு, முத்தியோடு, நண்பர்களோடு, சிறு பிள்ளைகளோடு இயல்பாக அவர்கள் தள்ளிப்போகாமல் பார்த்து தன்னோடு அரவணைத்து அவர்கள் மகிழ்ச்சியடையும் வண்ணமும் தாழ்வுணர்ச்சியடையாமலும் அதேவேளை அவர்கள் தங்களை இப்பெரும் தலைவன் எவ்வளவு தூரம் மதிக்கின்றான் என்பதன் வழி தங்கள் மதிப்பினை உணர்கின்ற வகையிலும் பெறுகின்ற உளவியல் ஊக்க பரிமாணத்தினை எப்படி விளக்குவது? ஆனால் விளக்கத்தான் வேண்டுமென்பதற்காகவே இங்கே எழுத நேரிடுகின்றது.

எனது வியப்பினை, உள்ளத்தில் கிளர்ந்தெழும் உயரிய சிந்தனை போட்டத்தினை பெருமிதத்தின் புரிப்பினை இப்பொழுது பட்டியலிட முனைகின்றேன். கீழ்மையடைந்து அடிமை வாழ்வை வாழ்கின்றோமே என்பதனை மறந்து சிதைந்து சீழிந்து உத்திரகாளாக பிளவுண்ட ஒரு தேசிய இனத்தினை எவ்வாறு அவர் ஒழுங்குபடுத்தினார்? ஒருமுகப்படுத்தி ஒன்றிணைத்தார்? இணைத்தவொரு ஆற்றல்களை அரகியல், இராணுவ, இராசதந்திர வன்மை நிறைந்த அணியாக்கி அதனை சருவதேச முன்றலிலே எவ்வாறு அவர் முன்னிறுத்தினார்? இங்கேதான் எனது வியப்பு விரிகின்றது. ஒரு தேசிய இனத்தின் இணைக்கும் பண்புகளே எம்மை பிரித்தன. இறைநெறியோ, மொழிப்பற்றோ, வதிவிட வாழ்வுரிமையோ

எனது அடுத்த இமாலய வியப்பு என்ன வென்றால் அவர் இதுவரை காலமும் பயன்படுத்திய அனைத்து இராணுவ, அரசியல், இராசதந்திர உத்திகள், அணுகுமுறைகள் எல்லாமே உள்ளடக்கிய போரியல் சிந்தனைமுறை பற்றியது. எங்கிருந்து இத்தனையாற்றல்களையும் அவர் பெற்றார்? அலுப்பு சலிப்புற்று ஒப்பற்ற இடைவிடாது சிந்தனையில் ஈடுபட்டிருக்கும் அவர் மன உலகம் பற்றியே நான் பெரிதும் வியக்கின்றேன். அவர் மனவலகத்தின் பல்வேறு தளங்களிலே சம

தேக்க நிலையிலுள்ள சமாதான முயற்சிகளை முன்னகர்த்தி விடும் நோக்குடன் கிளிநொச்சி வந்திருந்த நோர்வே வெளிவிவகார அமைச்சரை தமிழ்நீழ தேசியத் தலைவர் மேதகு வே. பிரபாகரன் அவர்கள் சந்தித்து நீண்டநேரம் உரையாடியிருந்தார்.

பேச்சுவார்த்தையை ஆரம்பிப்பதற்குச் சில புதிய ஆலோசனைகளையும் தலைவர் பிரபாகரன் அவர்கள் நோர்வே அமைச்சருடாக முன்வைத்திருந்தார்.

அவற்றை சனாதிபதி சந்திரிகா அம்மையாருக்கு எடுத்துக்கூறி - ஆக்கபூர்வமான பதிலை அவரிடமிருந்து பெற்றுவிடலாம் என்ற நம்பிக்கையில் நோர்வே அமைச்சர் கொழும்பு சென்றிருந்தார்.

ஆனால், வழமைபோலவே அம்மையார் ஆக்கபூர்வமாக பதில் வழங்கத் தவறிவிட்டார்.

இதனால் நோர்வே வெளிவிவகார அமைச்சரின் சமாதான விஜயம் வெற்றிபெறாமலே முடிந்து விட்டது. சமாதானத் தூதரும் வெறுங்கையுடன் நோர்வே திரும்பிச் சென்றார்.

இதே போன்றுதான் ஐப்பானியச் சமாதானத் தூதர் அகாசியும் சமாதான நம்பிக்கையுடன் இலங்கைக்கு விஜயம்செய்து - வெறுங்கையுடன் நாடு திரும்பினார்.

சிங்கள அரசின் கடும் போக்கு ஐப்பானியத் தூதுவருக்கு

இந்தச் சமாதான காலத்தில் வெளியிடப்பட்ட 2005ஆம் ஆண்டிற்கான பட்ஜெட் பாதகாப்பு செலவினத்திற்கு ஏழாயிரம் கோடி ரூபாவிற்குமேல் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. போர் கடுமையாக நடந்த காலத்தில் கூட இவ்வாறானதொரு பெருந்தொகைப் பணத்தை பாதகாப்பு நிதிக்கென சிங்கள அரசு ஒதுக்கவில்லை. இம்முறை இவ்வாறு பெரும் நிதி பாதகாப்புச் செலவினத்திற்கென ஒதுக்கப்பட்டது அம்மையாரின் உண்மைச் சொகுப்புகை அம்பலமாக்கியுள்ளது.

சினமூட்டியுள்ளது. அதனால்தான் சமாதான முயற்சிகள் முன்னேற்ற மடையாமல் சிங்கள அரசிற்கு நிதி வழங்க முடியாது என்று கொழும்பில் வைத்தே அறிக்கைவிட்டார். அதுமட்டுமல்ல, விரைவில் சமாதானப் பேச்சுக்கள் ஆரம்பிக்கப்படாது விட்டால் வாக்களிக்கப்பட்ட டோக்கியோ நிதி இலங்கைக்கு வழங்கப்படாமல் வேறு நாடுகளுக்குத் திருப்பிவிடப்படலாம் என்றும் காட்டமாக அறிவிப்புச் செய்திருந்தார்.

இந்த இரண்டு சமாதானத் தூதர்களின் இலங்கை விஜயத்தினது முக்கிய அம்சம் யாதெனில் இவர்கள் இருவருமே புலிகள் அமைப்பின் சமாதான விருப்பை அதற்கான அவர்களது பொறுமையை பாராட்டிவிட்டே சென்ற மையாகும்.

சமாதானப் பேச்சிற்கு

அடிப்படையாக புலிகள் இயக்கம் சமர்ப்பித்த இடைக்கால மாதிரி வரைபை சர்வதேச சமூகம் பாராட்டியுள்ளது. அதேவேளை, அந்த மாதிரி வரைபி லுள்ள சர்ச்சைக்குரிய விடயங்கள் என சிங்கள அரசு கூட்டிக் காட்டியுள்ள அரசியல் விடயங்களை பேச்சு மேசையில் விவாதிக்கப் புலிகள் தயார் என அறிவித்துள்ளது. சர்வதேச சமூகத்திற்கு மகிழ்ச்சியை அளித்துள்ளது.

இந்த நிலையில், பேச்சு வார்த்தைகளை ஆரம்பிக்க விடாது முட்டுக்கட்டையாக இருப்பது சிங்கள அரசுதரப்பின் கடும்போக்கான நிலைப்பாடே காரணம் என்பது சர்வதேச சமூகத்தின் பொதுவான நிலைப்பாடாகும்.

இந்த உண்மையை சர்வதேச நாடுகள் உத்தியோக பூர்வமாக அறிவிக்காதுவிட்டாலும், அங்கொன்றும் இங்கொன்றாமாக சர்வதேச இராஜதந்திரிகள் சிலர் இக்

கருத்தை பகிரங்கமாகக் கூறியுள்ளனர்.

தமிழ் - சிங்கள இனமோதலை அமைதிவழியில் அரசியல் தீர்வுமூலம் தீர்த்துவகைக்கும் நோக்கம் சந்திரிகா அம்மையாருக்கு இல்லை என்பது தமிழ் மக்களின் ஏகோபித்த கருத்தாகும். போர்மூலம் புலிகளை வென்று - தமிழ் இனத்தை ஒடுக்குவதே அம்மையாரின் ஆழ்மன ஆசையாகும்.

இதுவரை நாளும் உதட்டளவில் அம்மையார் பேசிவந்த பசுபான சமாதான வார்த்தைகளை இப்போது அவர் போட்டுடைத்து - தனது உண்மையான நோக்கத்தைப் புலப்படுத்திவிட்டார்.

இந்தச் சமாதான காலத்தில் வெளியிடப்பட்ட 2005ஆம் ஆண்டிற்கான பட்ஜெட் இல்

பாதகாப்பு செலவினத்திற்கு ஏழாயிரம் கோடி ரூபாவிற்குமேல் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. போர் கடுமையாக நடந்த காலத்தில் கூட இவ்வாறான தொரு பெருந்தொகைப் பணத்தை பாதகாப்பு நிதிக்கென சிங்கள அரசு ஒதுக்கவில்லை. இம்முறை அவ்வாறு பெரும் நிதி பாதகாப்புச் செலவினத்திற்கென ஒதுக்கப்பட்டது அம்மையாரின் உண்மைச் சொகுப்பத்தை அம்பலமாக்கியுள்ளது.

சந்திரிகா - ஜே.வி.பி அரசு ஒரு போருக்குத் தயாராகி வருகின்றது என்பதுதான் இன்றைய யதார்த்தமாகும்.

தமாகும்.

போருக்குத் தேவையான ஒரு உடனடி அரசியல் காரணத்தையும் அது கண்டுபிடித்துள்ளது. அதுதான் அம்மையார் விதித்துள்ள ஒரு புதிய நிபந்தனையாகும்.

பேச்சுவார்த்தை நடத்த சம்மதமா! இல்லையா! என்று டிசெம்பர் மாதம் தொடங்கமுன்னர் புலிகள் இயக்கம் அரசுக்கு அறிவிக்க வேண்டும் என்று அம்மையார் நிபந்தனை விதித்துள்ளார்.

பேச்சுவார்த்தைக்கு வர மறுத்துவருவது சிங்கள அரசுதான். ஆனால், புலிகள் இயக்கமீது அந்தக் குற்றச்சாட்டை அம்மையார் சுமத்தியிருப்பது உண்மையில் ஒரு கேலிக்கூத்து. ஆனால், அம்மையார் இதை ஒரு போருக்கான சாட்டாகவே பயன்படுத்த முனைகின்றார்.

பேச்சுவார்த்தைக்கு வர மறுத்துவருவது சிங்கள அரசுதான். ஆனால், புலிகள் இயக்கம் மீது அந்தக் குற்றச்சாட்டை அம்மையார் சுமத்தியிருப்பது உண்மையில் ஒரு கேலிக்கூத்து. ஆனால், அம்மையார் இதை ஒரு போருக்கான சாட்டாகவே பயன்படுத்த முனைகின்றார்.

றார்.

புலிகள் இயக்கம் சமாதானப் பாதையில்லாத கருத்து மூன்று வருடங்களாக நிற்கின்றனர். இனிப் போருக்கு முடிவுகட்டும் நோக்குடன் இடைக்கால மாதிரி வரை

பொன்றை அரசுக்கு சமர்ப்பித்து விட்டு பேச்சு மேசைக்கு அரசை வரும்படி அழைத்தபடியுள்ளனர். அம்மையாரை பேச்சு மேசைக்கு வரத்தூண்டவும் - எச்சரிக்கவும் தான் நோர்வே வெளிவிவகார அமைச்சரும், ஐப்பானியத் தூதுவரும் அண்மையில் இலங்கை வந்து தோல்வியுடன் சென்றனர்.

- எஸ்.லா.எஸ் -

ஆனால், புலிகள் தான் பேச்சுக்குவர மறுக்கின்றார்கள் என்றொரு மாயையை சர்வதேசத்திற்கு ஏற்படுத்தி - அவர்களை குழப்பு வதற்கு அம்மையார் முயற்சிக்கின்றார்.

ஆனால், ஒருபக்கக் கருத்துக்களை மாதிரும் செலிமடுத்து - சர்வதேச சமூகம் முடிவெடுத்த காலம் மலையேறிவிட்டது.

சர்வதேச சமூகத்திற்கு இப்போது தமிழர் தரப்பு நியாயமும் நன்கு தெரியும், சிங்கள அரசின்

செயற்பாடுகளும் நன்கு தெரியும்.

சந்திரிகா அரசின் போர் வெறியைத் தடுக்கும் சக்தி சர்வதேசத்திற்கு இல்லாமல் போகலாம். ஆனால், கடந்த காலத்தைப்போல சிங்கள போர் இயந்திரத்திற்கு புதுப்பலம் வழங்கும் வேலையை சர்வதேச சமூகம் செய்யாது என்றே தமிழ்மக்கள் நம்புகின்றனர்.

சந்திரிகா அம்மையாரின் பதவி மோகத்திற்கும் - ஜே.வி.பி யினரின் ஆட்சிக் களவுக்கும் அவர்களைப் பொறுத்தவகையில் போர் தேவைப்படுகின்றது. ஆனால், அது சிங்கள மக்களின் தேசிய நலனுக்காக என்று சொல்லிக்கொண்டு சிங்கள மக்களை ஏமாற்ற முனைகின்றனர்.

இராணுவ அணுகுமுறை மூலம் தமிழரின் தேசிய இனப் பிரச்

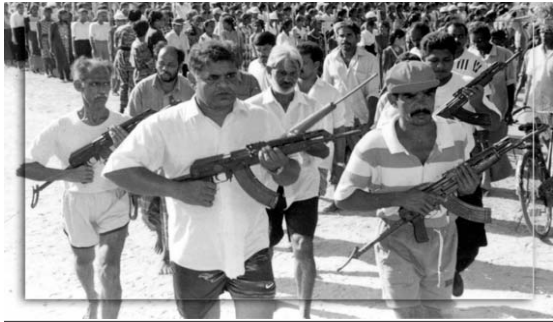
சினைக்கு தீர்வுகாண அம்மையார் முயல்வார் என்பதே தமிழ் மக்களினது கருத்தாகும். அதுதான் உண்மை என்பது இப்போது நிரூபனமாகி வருகின்றது.

சந்திரிகாவுடன் சமாதானம் பயனற்ற முயற்சியா!

ஒரு பெண். அவளுக்கு ஏறக்குறைய முப்பத்தைந்து வயது இருக்கலாம். மூன்று பிள்ளைகள். எல்லாமே பதினமூன்று வயதுக்குட்பட்டவை. அதாவது எல்லாப் பட்டை மாவிரிகள் குடும்பம். பிள்ளைகள் பள்ளிக்குப் போகிறார்கள். அவள் வேலைக்குப் போகிறாள்.

அவளுக்குள் ஒரு தீர்மானம் உண்டு. தன்னுடைய துணை எப்படியான இலட்சியத்தில் தன்னை ஈடுபடுத்தினாளோ அந்த இலட்சியத்துக்கு நிகராக வாழவேண்டும் என்ற தீர்மானம் அது. பிறின் அனுதாபமும் இரக்கமும் பரிந்துரைப்பும் அவளைச் சிறுமைப்படுத்திவிடக்கூடும் என்றவள் அஞ்சுகிறாள். தன்னுடைய ஆளுமைக்கும் ஆற்றலுக்கும் அவை சேர்த்தையேற்படுத்தி விடுமென்று எண்ணுகிறாள்.

தன்னுடைய துணை ஒரு வீரனாக போர்க்களத்தில் உயிர் நீத்தது ஒரு வகையில் அவளுக்கு பெருமிகத்தைத் தருகிறது. ஒரு தேசக்கடமையை, பொருத்தமான சந்தர்ப்பத்தில் அவன் செய்த பணியை, ஒரு போராட்டத்தில் அவன் செய்த தியாகத்தை அவன் பெருமையுடன் நினைக்கிறாள். இந்தப் பெருமிகம் அவளை எல்லாவகையான தயரங்கள், தன்பங்களிலிருந்து மீட்கிறது.

புதிய எழுச்சியுடன் அவளை முன்சுரவைக்கிறது.

தன்னுடைய பிள்ளைகள் தந்தையின் செயலால் என்றைக்கும் பெருமையுடன் தலைவிரிந்து நிற்கலாம் என்பது அவளுக்கு எல்லாக்கலங்களையும் எதிர்கொள்ளக்கூடிய மனப்பக்குவத்தைக் கொடுக்கிறது. இன்றைய வாழ்க்கையை எதிர்கொள்ளும் சிரமம் பெரிதுதான். துணையற்ற தனிமை கொடுமை தான். தந்தையை இழந்த பிள்ளைகளின் வாழ்க்கை சிரமம் தான். இந்த எல்லாப் பிரச்சினைகளையும் அவளும் அவளுடைய பிள்ளைகளும் எதிர் கொள்ளும் தியாகத்துக்காக எதிர்கொள்கிறார்கள். அவன் செய்த பங்களிப்புக்கு நிகராக அவர்களுடைய தியாகமும் இருக்கிறது. அவள் போர்க்களத்தில் தன்னை ஈர்த்தான். அவர்கள் போர்க்களத்துக்கு அவளை ஈர்த்தார்கள்.

வரலாறு இத்தகைய அரிய செயல்களாலும் தியாகத்தாலும் இவ்வாறான பெறுதலிடுக்க உணர்வுகளாலும் முன்னகர்கிறது.

இந்த உணர்வைத் தந்தது எது? வாழ்வை அதன் அருகிருந்து உண்மையாகப் பார்த்ததும் நேசித்ததும். வரலாற்றை உணர்வோடு அறிவோடும் அனுபவவழிவமாக உணர்ந்ததே.

ஒருபக்கம், வன்னிமீது போரைத் திணித்த அரசு. கிராமங்களையும் பட்டணங்களையும் ஆக்கிரமித்த இராணுவம். மறுபக்கம் பொருளாதாரத் தடையும் இறுக்கங்களும் நெருக்கடிகளும்.

இதெல்லாம் மக்களிடத்தில் கொதிப்பை உண்டாக்கியிருந்தது. முடிவற்ற விதமாக ஒப்பிவிட்டுத் தொடர்ந்த இராணுவத் தாக்குதல்களில் போராளிகள் சந்தித்த நெருக்கடிகளையும் சிரமங்களையும் உணர்ந்த மக்கள் எதிரிமீதான கோபத்துக்கு பதிலடி கொடுக்கத் தயாரானார்கள்.

*****

உண்மையில் ஒரு மக்கள் போராட்டத்துக்கான அடிமனக் கிளர்ச்சியை உருவாக்குவது. ஒருக்கு முறையாளர்களே. வரலாறு எத்தனை தடவைதான் இதைத் திரும்பத் திரும்பச் சொன்னாலும் ஒருக்கு முறையாளர்களுக்கு இது புரிவதில்லை. மக்களின் எழுச்சி மனதைப் புரிந்துகொண்டு அதை போராட்டத்துக்கான வடிவத்துக்கு மாற்றினார் தலைவர் பிரபாகர் அவர்கள். அவருடைய மதிநுட்பமான இந்தச் செயல் எல்லைப் படையாக உருவாகியது.

விடுதலைக்கான வாழ்வு

கருணாகரன்

கூட எல்லைப்பட மிகப்பெரும் பங்காற்றியது. ஒரு மக்கள் படையின் சிறப்பம்சத்துடன் எல்லைப்பட ஆற்றிய பங்களிப்புகள் நெருக்கடிக்காலத்தை வெல்வதற்கான அமுதமாகவும் கவசமாகவும் இருந்தது.

தேசப்பற்றும், விடுதலை வேட்கையுமிணைந்த புதிய கட்டுமானமாகக் குறுகிய காலத்தில் வளர்ச்சிபெற்ற எல்லைப்படை, தலைவரின் கரத்தைப் பலப்படுத்தியது. போர்க்களத்தின் போக்கையும் நிலைமைகளையும் மாற்றி புதிய சவால்களை எதிர்கொள்ளக் காத்திருந்தது. அப்போது தலைவர் வகுத்திருந்த புதிய தாக்குதல் திட்டம் 'ஓயாத அலைகள் - 03'. எல்லைப்படையின் வளர்ச்சியையும் அதன் போரிடும் திறனையும் மதிப்பிட்ட தலைவர், ஒரே அலைகள் மூன்றின்போது, எல்லைப்படையை மிகக் காத்திர

அப்போது வயது வேறுபாடின்றி, பால் வேறுபாடின்றி எல்லோரும் போர்ப் பயிற்சியெடுக்கத் திறமை காட்சி எவரையும் சிலிர்த்தவைக்கும். அதுவொரு அதிசயம் போல, ஒவ்வொரு பயிற்சித் தடவிலும் சனத்திரள் திரண்டிருந்தது. குடும்பம், பொறுப்புகள், மனைவி, பிள்ளைகள், அவர்களுடைய பாதுகாப்பு, அவர்களுக்கான உதவி, ஆதரவு என எதையும் பொருட்படுத்தாமல் எதிரிக்குப் பதில் கொடுக்க வேண்டும் என்ற தவிப்பு மேலெழும் திருந்த கணங்களவை. காடுகளில், வீதியோரங்களில் துயிலாத கண்களோடு, ஒப்பிவிட்டுக் காவலரண்களிலிருக்கும் போராளிகளுக்குத் தோள் கொடுக்க வேண்டுமென்ற உணர்வின் உந்துதலுக்கு வழிதேடிய வேளையது.

மக்கள் படையொன்று பலம் பெற்றிருக்கும்போது எந்தப் பொருள் எதிரியாலும் ஆக்கிரமிப்பையோ, ஒருக்கு முறையாளியோ செய்யமுடியாது என்பதை எல்லைப்பட நினைத்தது.

வியட்நாம் சீன விடுதலைப் போரில் மக்களாற்றிய பங்களிப்புகளுக்கு நிகராக எமது குழலில் எல்லைப்படையின் போர்ப்பங்கேற்றிருந்தது. நெருக்கடியை உணர்ந்து, அதனை முறியடிப்பதற்காக ஒன்று

திரண்ட அந்த உணர்வு விடுதலையை விரும்புகின்ற மக்களின் அடையாளத்தை வெளிக்காட்டியது.

விடுதலையுணர்வு ஒருவருக்கு ஏற்பட்டு விட்டதென்றால், அதைநோக்கிய பயணத்தில் ஒருவர் கந்துவிட்டாரென்றால் ஏனைய

துன்ப தயரங்களெல்லாம் அவருக்குச் சிறிதாகிவிடும். எல்லைப்படையில் இணைந்திருந்த வீரர்களின் மனவுணர்வு விடுதலையில் மையங்கொண்டிருந்தது. விடு, குடும்பம் என்ற பொறுப்புகள் அவர்களுக்கு இருந்தபோதும் அதை மீறியிருந்த விடுதலையுணர்வு அவர்களை போர்க்களத்தில் போரிடும் முனைப்போடு வைத்திருந்தது.

ஜெயசிக்குறுவின் முறியடிப்புச் சமரிலும் தற்காப்புச் சமரிலும் போராளிகளுக்குத் துணையாக நிற்கையில் கண்களால் அந்தக் களத்தைப் பார்த்த, போராளிகளின் பாடுகளைக்கண்ட மக்கள் படைக்கு தொடர்ந்து இறுதி வெற்றியை போரிடுவென்ற முடிவுக்கு வருவதைத் தவிர வேறு வழியிருக்கவில்லை. ஏனெனில், வரடக் கணக்காகத் தொடர்ந்த ஜெயசிக்குறுவை

பகுதியை ஓயாத அலைகள் மூன்றின் அடுத்ததொரு கட்டம் கைப்பற்றியது. இந்தக் களத்திலும் எல்லைப்படையில் பங்களிப்பு உச்சத்திலிருந்தது. களங்களில் அனுபவம் பெறப்பெற போரிடும் திறன் எல்லைப்படக்குக் கூடியது. இது எல்லைப்படையின் நம்பிக்கையை வலுவாக்கியது. தொடர்ந்து எல்லைப்படக்குக் கிடைத்த வெற்றி அதன் போரிடும் ஆர்வத்தை கூட்டியது. போர்நிறுத்த உடன்படிக்கை வரையில் போர்க்களங்களில் எல்லைப்பட போரிடும் ஆர்வத்தோடு நின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

உண்மையில் எல்லைப்படையினரின் வாழ்க்கை மிகவும் வித்தியாசமானது. ஒருபக்கம் ரோடியாகவே அவர்களில் தங்கியிருக்கும் குடும்பம், மறுபக்கம் தீவிரமடைந்திருந்த போர்ச்சூழலும் போர்க்களமும். இரண்டு தவிர்க்கமுடியாத - அவசியமான தேர்வுகளுக்கிடையில் தேசப்பணியை தேர்ந்தது எல்லைப்பட வீரரின் பெறுமதிக்குரிய உணர்வே. தமது குடும்பத்தின் எதிர்காலத்தை தேசத்திடம் கையளித்து விட்டு போர்க்களத்தில் அவர்கள் இறங்கியமையை நாம் ஒவ்வொருவரும் கவனிக்கவேண்டியதாகும்.

குறுகிய காலத்தில் எல்லைப்படை சாதித்த வியடங்கள் வரலாற்றில் முக்கியமானவை. இந்தச் சாதனைச் செயல்களில் 280 எல்லைப்படை மாணவர்கள் வீரச்சாலைத் தாரர்கள். களத்தில் வீரச்சாலைத் தழுவிக் கொண்ட இந்த வீரர்களின் கடைசிக் கணத்தின் உணர்வுகள்

“ அப்போது வயது வேறுபாடின்றி, பால் வேறுபாடின்றி எல்லோரும் போர்ப் பயிற்சியெடுக்கத் திறமை காட்சி எவரையும் சிலிர்த்தவைக்கும். அதுவொரு அதிசயம் போல, ஒவ்வொரு பயிற்சித் தடவிலும் சனத்திரள் திரண்டிருந்தது. குடும்பம், பொறுப்புகள், மனைவி, பிள்ளைகள், அவர்களுக்கான உதவி, ஆதரவு என எதையும் பொருட்படுத்தாமல் எதிரிக்குப் பதில் கொடுக்க வேண்டுமென்ற உணர்வின் உந்துதலுக்கு வழிதேடிய வேளையது. ”

மனை முனைகளிலும் எதிர்கொள்ள வேண்டியிருந்தது. இந்த எதிர்கொள்ளலில் ஒப்பிவிட்டுப் போராளிகள் ஈடுபடவேண்டியிருந்தது. இது அசாதாரணமானதொரு குழல். அது மிக அசாதாரணமானதொரு வாழ்க்கை. அந்த வாழ்க்கையைப் பார்த்த பின் எவர்தான் அதனோடிணையா திருக்க முடியும்?

வன்னியின் தென் பகுதியை ஓயாத அலைகள் மூன்றின் தொடக்கம் மீட்டது. இந்த மீட்டல் பெற்ற வெற்றி எல்லைப்படக்கு பெருந்த மகிழ்ச்சியையும் நம்பிக்கையையும் அளித்தது. தொடர்ந்து வன்னியின் வடபகுதியான பரந்தனிலிருந்து முகாமலை வரையான

வன்னியை முறுகையிட்டிருந்த படையை விட்ட வன்னியிலிருந்த மக்கள் திரண்டிருந்தபோல தமிழீழமெங்குமுள்ள படையை வெளியேற்ற முழுத் தமிழ்மக்களும் முயலவேண்டும். முயன்றால் நாங்கள் பெற்ற வெற்றியோ நிச்சயம் முழு வெற்றியும் பெறலாம் என்ற எல்லைப்படை வீரரொருவர். இந்த உணர்வும் உண்மையும்தான் எல்லா வீரரிடமும் இருந்தது.

ஒருபக்கம் தேசத்தையும் ஒருபக்கம் குடும்பத்தையும் நினைத்தபடி விடுதலைக்காக தம்புபூனை ஈர்த்த வீரத் தியாகிகளின் நினைவோடு வரலாறு நகர்கிறது.

“நம்புங்கள் தமிழீழம் நாளை பிறக்கும், நாட்டின் அடிமை விலங்கு தெறிக்கும், மாண்ட வீரர் களவு பலிக்கும், மகிழ்ச்சிக் கடலை தமிழினம் குவிக்கும்.”

- தமிழீழ எழுச்சிப்படை வீரர்கள்.
- மாவிர் நான் போஸ்டர்கள் பலவற்றில் இவ்வரிகளைக் காணலாம் -

ஒரு விற்பனைப்பொருள், நடக்க விடுக்கும் நிகழ்ச்சி அல்லது வரவிடுக்கும் முக்கிய திணைப் பற்றிய செய்தியைப் பொது மக்களுக்கு முன்கூட்டிய அறிவிக்கும் அச்சு ஊடகம் என்று போஸ்டர் (POSTER) வரை யறை செய்யப்படுகிறது. இவ்வாங்கிலச் சொல் லிற்கு பொது இடங்களில் வைக்கப்பட்டுள்ள விளம்பரங்கள், சுவரொட்டிகள் என்று தமிழில் விளக்கம் தரப்படுகிறது. போஸ்டர், விளம்பரம் என்ற நிலையைக் கடந்து தனிப்பொரு கலைப் பிரிவாக இன்று இயங்குகிறது. பரந்தபட்ட ஒவியக் கலைவின் ஒரு பகுதியாகவும் போஸ் டர் கலை கணிப்பீடப்படுகிறது. பொதுவாகச் சுவரொட்டிகள் உயிற்றுறையாகவும், தற் காலிகமானவையாகவும் இடம்பெறுகின்றன. போஸ்டர்கள் முச்சம் வீச்சம் கொண்ட கலை வடிவமாகத் திகழ்கின்றன.

போஸ்டர் என்ற சொல்லிற்கு அர்த்த முள்ள தமிழ்ச்சொல் உருவாகும் வரை நாம் போஸ்டர் என்று கூறுவோம். போஸ்டர் பற்றிய ஆரம்ப வரலாறு கிடைக்கவில்லை, நிச்சயம் அது அச்சுக்கலைபுடன் தொடர்புடையது என்பதை மாதீதிரம் கூறிவைக்கிறோம். ஆகக்

உருவகப்படுத்தும் ‘சாம் மாமா வின்’ (UNCLE SAM) உரு வம் கட்டுவிரலைக் காட்டிய படி ‘அமெரிக்க இராணுவத் திற்கு (நான்) உன்னை வா என்கிறேன்’ என்கிறது. இந்தச் செய்தி பெரிய கொடையே

எழுத்துக்களிலும், அண்மையிலுள்ள ஆட் சேர்ப்பு மையம் என்ற சொற்கள் சிறிய எழுத் துக்களிலும் அதில் காணப்படுகின்றன. ஒரு உருவமும் பத்து ஆங்கிலச் சொற்களும் கொண்ட இப்போஸ்டர் போஸ்டர் ஒவியர் களுக்கு வழிகாட்டியாக அமைகிறது.

பொதுவுடமை நாடுகளிலும் சர்வாதிகார ஆட்சி நிலவும் நாடுகளிலும் மக்கள் அதிகமாக நடமாடும் இடங்களில் பிரசாரப் போஸ்டர்கள் நிரந்தரமாக வைக்கப்படுகின்றன. முன்னாள் சோவியத் ஒன்றியம், செஞ்சீனா ஆகியவற்றில் இந்த வழமை இருப்பது கண் கூடு. எளிதாகப் பார்த்துக்கூடிய உயரத்தில் இப்போஸ்டர்கள் பொருத்தப்படுவதால் அவற்றைப் பார்த்தவர்கள் செலவழி கடினமாக இருக்க இடம் இதை ஒருவகை முனைச்சலவை என்றும் சொல்லலாம். உலகத் தொழிலாளர்களே ஒன்றிணைப்புங்கள், கொடியுனிச்சு தலைமை மையம் போற்றுகங்கள், ‘தேசிய நலனுக்காகச் சேமிப்புங்கள்’, ‘ஒன்றுபட்டால் உன்டு வாழ்வு’ போன்ற செய்திகள் இப்போஸ்டர்களில் பொது வாசகக் காணப்படுகின்றன. மக்கள் சமுதாயத்தை ஒன்றிணைக்கும் வலு புலகப்படத்

ஆனால் மிகப் பெரியதொரு இன்னுமோர் விளக்கம் இதுவற்றிக் கூறப் படுகிறது. விடுதலைப்புலிகள் நடாத்தும் மக்கள் மாபெருந்தரப்பட்ட போரில் மக்கள் யாபேரையும் உள்வாங்கும் நோக்கத்தடனும் இதற்கான கருத்தாட்டலுக்குமாகவே இவை வெளியிடப்படுகின்றன. விடுதலைப்புலிகள் தலைமையில் தமிழீழ மக்கள் நடாத்தும் விடுதலைப்போரின் முக்கிய குறியீடாக இப்போஸ்டர்கள் கணிப்பீடப்படுகின்றன. மேலும் மக்களிடையே கலை உணர்வை ஏற்படுத்தும் நோக்கையும் அவை கொண்டுள்ளன. போர்ச் சூழலிலும் எம்மத்தியில் கலை வளரமுடியும் என்பதற்குச் சாட்சியமாக அவை அமைகின்றன. மக்கள் உணர்வுகளைச் சரிவர புரிந்துகொண்டுள்ள தமிழீழ விடுதலைப்புலிகள் தாம் வெளியிடும் போஸ்டர்கள் ஊடாக உணர்வுக்கு உருவமும் கலை வடிவமும் கொடுத்துள்ளனர்.

தமது இத்தகைய வெளியீடுகள் மூலம் தமிழீழத்தில் புதிய தொரு மரபைப் புலிகள் உருவாக்கியுள்ளனர். ஒவ்வொரு மரபும் ஒரு காலகட்டத்தில் ஒரு குறிப்பிடத்தக்க பொதுத் தேவைக்காகவே உருவாக்கப்படுகின்றது. கலைப் படைப்புக்களும் இந்த நியதிக்கு உட்படுகின்

மாவிர் நான் போஸ்டர்களுக்கும் பிற வெளியீடுகளுக்கும்

குறைந்தளவு சொற்களைப் பயன்படுத்திவாறு படத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பது போஸ்டரின் இயல்பு. பார்வையாளர்ந்து கூடுதல் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும் வகையில் போஸ்டர் படம் தீட்டப்பட வேண்டும். படத்திலும் கூடிய கவன ஈர்ப்பைப் போஸ்டரில் பெறக்கூடிய பொருள் கள் பெறுமையின் அது போஸ்டரின் இலக்கை மழுங்கடித்துவிடுக.

திற்கும் போஸ்டர்களுக்கும் இருப்பதாக ஆய் வாளர்கள் கருதுகின்றனர். இந்த நோக்கில் போஸ்டர்கள் ‘சமுதாயச் சித்திரம்’ (SOCIAL ARTS) என்று அழைக்கப்படுகின்றன. ஆசியாவில் எவ்வாறு விளம்பரம் செய்கிறார்கள் என்ற ஆய்வுநூலில் ஆசியாவின் 90 நாடுகள் ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்பட்டன. (HOW ASIA ADVERTISES BY JIM AITCHISON) இந்த நாடுகள் செய்யும் விளம்பரங்களின் தரம், கைக்கொள்ளும் வழிமுறைகள், சர்வதேச பாணிகளுடன் ஒப்பீடு போன்றவை இந்த நூலில் உள்ளடக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ‘சிறிலங்காவில் செய்யப்பட்ட வர்த்தக விளம்பரங்களில் ஒன்று மாதீதிரம் உலகத் தரத்திற்கு இருக்கிறது. சிறிலங்கா இராணுவத்தின் ஆட்சேர்ப்பு மற்றும் சிறப்புச் செய்தி பற்றிய பிரசார விளம்பரங்கள்தான் அந்த ஒன்றாகும்’ இரணுவம் அச்சு மற்றும் இலத்திரியில் ஊடகங்கள் ஊடாகச் செய்யும் பிரசாரத்திற்கு வலுவூட்டும் விதத்தில் அது மக்கள் பார்வைக்கும் பொது இடங்களில் வைக்கும் பிரசாரப் போஸ்டர்கள் இடம்பெறுகின்றன. சிறிலங்காவில் உள்ள நாட்டுப்போர் நடந்த காலத்தில் சிங்கள இராணுவத்திற்காக ஒரு விளம்பர நிறுவனத்தால் நடத்தப்பட்ட பலதரப்பட்ட பிரசாரம் இராணுவ

நன. சுருங்கக் கூறுவதாயின் ஈழத் தமிழினத்தின் பொதுத் தேவைக்காகப் புலிகள் அவற்றை உருவாக்கியுள்ளனர். இதை THE COLLECTIVE EXPRESSION OF A PEOPLE DURING A PARTICULAR PERIOD IN HISTORY என்று ஆய்வாளர்கள் அறுதியிட்டுக் கூறுகின்றனர். அதாவது ஒரு

போஸ்டர் ஒரு வாய்பேசாத தொடர்பு சாதனம் (NON ORAL COMMUNICATION TOOL). அதே சமயத்தில் போஸ்டர் ஒரு சர்வதேசிய வடிவம். முக்கிய நிகழ்ச்சியின் சாரத்தைப் பிழிந்து குறைந்தளவு வசற்களையும் கூடுதலான குறியீட்டில் யடங்கலையும் இணைத்துப் புலிகளுடைய போஸ்டர்கள் உருவாக்கியிருக்கின்றன. நவீன ஓசியம்போல் போஸ்டர்களில் மர்மமோ புதிதோ இல்லை. மாரியீயவர்களுக்கு ஏற்கனவே தெரிந்த அல்லது சமயமாக உட்கிணக்கக்கூடிய யடிமத்தை அல்லது நிகழ்ச்சியை புலிகளின் வளரவழியாக அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளது. போஸ்டர் கலையின் சாரம் யாதெனில் அதை பார்ப்பவர்களுக்கு உடனடிப் புரிதல் ஏற்படுகின்றது. தமது தேவைகளுக்காகப் புலிகள் அதைத் தெரிவு செய்ததற்கு இது முக்கிய காரணமாக இருக்கலாம். புலிகளுடைய போஸ்டர்கள் தத்ருப ஒவியம் (REALISTIC ART) அல்ல. தற்காக அது அச்சிடப்படுகிறதோ அந்த இலக்கை எட்டுவதற்காகவே அது வரையப்படுகிறது. போஸ்டர் ஒரு வாய்பேசாத தொடர்பு சாதனம் (NON ORAL COMMUNICATION TOOL). அதே சமயத்தில் போஸ்டர் ஒரு சர்வதேசிய மொழி. முக்கிய நிகழ்ச்சியின் சாரத்தை பிழிந்து குறைந்தளவு சொற்களையும் கூடுதலான குறியீட்டுப் படங்களையும் இணைத்துப் புலிகளுடைய போஸ்டர்கள் உருவாக்கப்படுகின்றன. நவீன ஒவியப்போல் போஸ்டர்களில் மர்மமோ, புதிதோ இல்லை. பார்ப்பவர்களுக்கு ஏற்கனவே தெரிந்த அல்லது சமயமாக ஊகிக்கக்கூடிய யடிமத்தை அல்லது நிகழ்ச்சியை புலிகளின் வெளியீடுகள் கொண்டிருக்கின்றன.

வரலாற்றுக் காலகட்டத்தில் ஒரு மக்கள் இணைத்தின் வெளிப்பாடாக அவை இடம்பெறுகின்றன. அவற்றை யார் தீட்டினார்கள் அல்லது வடிவமைத்தார்கள் என்று பார்த்து வேண்டியதில்லை. எந்த இணை மக்கள் வெளியிட்டார்கள், எப்போது, எதற்காக என்பதுதான் முக்கியம்.

இன்று மாவிர்களின் தாயிலும் இல்லம் சென்று தீயம் ஏற்றும் நான். அடுத்தது தேசியத் தலைவர் அவர்கள் நாட்டு மக்களுக்கு ஆற்றும் மாவிர் நான் உணர் அன்று வெளியாகிறது. மிகக் கூடுதலான போஸ்டர்கள் வெளியிடப்பட்ட தேசிய திணை நவம்பர் 27 இடம்பெறுகிறது. மாவிர்கள் தொடர்பாக தமிழீழ விடுதலைப்புலிகள் வெளியிட்ட முதலாவது பொதுவான போஸ்டர் 1986 சூலை 25ஆம் நான் வெளிவந்தது. பெரியதொரு கடதாசியின் மேற்புறத்தில் நீலவண்ணமும் அதன்மேல் சிவப்பு எழுத்துக்களில் ‘தமிழீழ விடுதலைக்காக இன்றுவரை தம்மை அர்ப்பணித்துக்கொண்ட எமது இயக்கத்தின் தியாகச் சுடர்கள் முன்னாற்றி இருபத்தியேழு’ என்ற வாசகம் காணப்படுகிறது. இதே போஸ்டரில் நடு நாயகமாகப் பெரியளவில் தேசியல் தொங்கும் ஆயுத்தத்துடன் ஒரு புலவின் ஒவ்வொரு கையில் ஒரு சிறுவனையும் சிறுமியையும் அழைத்துச்செல்லும் காட்சி கருப்பு மையால் தீட்டப்பட்டுள்ளது. போஸ்டரின் அடிப்பகுதியில் பெரிய எழுத்துக்களில் ‘இது அழுவதற்காக அமைக்கப்பட்ட சமூகத்தியல் உறுதியின் உறையிடம் இது’ என்ற உணர்ச்சி பொங்கும் வாசகம் 327 என்ற பெரிய வெள்ளை வண்ண எண்ணின் மேல் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது.

1986ஆம் ஆண்டு விடுதலைப்புலிகளால் முதன்முதலாக வெளியிடப்பட்ட போஸ்டர் நாடுகளில் வெளியிடப்பட்டன. அரும்பொருள் காட்சியகங்களில் அவற்றில் சிலவற்றை இன்றும் பார்வையிடலாம். 1917ஆம் ஆண்டில் அமெரிக்க இராணுவம் வெளியிட்ட போஸ்டர் பற்றி இன்றும் பேசப்படுகிறது. இதில் முன்று வண்ணங்கள் - கறுப்பு, சிவப்பு, வெள்ளை என்ன மாதீதிரம் உள்ளன. போஸ்டரைப் படிப்பவர்களை நோக்கி அமெரிக்க அரசை

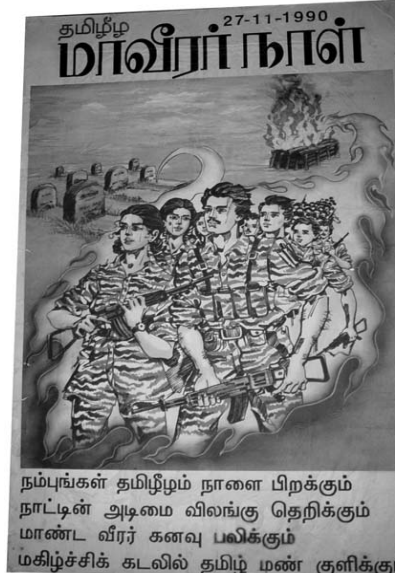
வத்தின் விம்பத்தை உயர்த்தியதாக மேற் கூறிய நால் கருத்துத் தெரிவிக்கின்றன. தமிழீழ விடுதலைப்புலிகள் கிரமத் தவறாது முக்கிய திணைகளில் வெளியிடும் போஸ்டர்கள் அனைத்துலக மட்டத்தில் கவன ஈர்ப்புக்குரியவை. எதிர்வரும் நிகழ்ச்சியை பொதுமக்களுக்கு இப்போஸ்டர்கள் நினைவுறுத்து கின்றன என்பது உண்மையே.

அன்று மாவிர்களின் தாயிலும் இல்லம் சென்று தீயம் ஏற்றும் நான். அடுத்தது தேசியத் தலைவர் அவர்கள் நாட்டு மக்களுக்கு ஆற்றும் மாவிர் நான் உணர் அன்று வெளியாகிறது. மிகக் கூடுதலான போஸ்டர்கள் வெளியிடப்பட்ட தேசிய திணை நவம்பர் 27 இடம்பெறுகிறது. மாவிர்கள் தொடர்பாக தமிழீழ விடுதலைப்புலிகள் வெளியிட்ட முதலாவது பொதுவான போஸ்டர் 1986 சூலை 25ஆம் நான் வெளிவந்தது. பெரியதொரு கடதாசியின் மேற்புறத்தில் நீலவண்ணமும் அதன்மேல் சிவப்பு எழுத்துக்களில் ‘தமிழீழ விடுதலைக்காக இன்றுவரை தம்மை அர்ப்பணித்துக்கொண்ட எமது இயக்கத்தின் தியாகச் சுடர்கள் முன்னாற்றி இருபத்தியேழு’ என்ற வாசகம் காணப்படுகிறது. இதே போஸ்டரில் நடு நாயகமாகப் பெரியளவில் தேசியல் தொங்கும் ஆயுத்தத்துடன் ஒரு புலவின் ஒவ்வொரு கையில் ஒரு சிறுவனையும் சிறுமியையும் அழைத்துச்செல்லும் காட்சி கருப்பு மையால் தீட்டப்பட்டுள்ளது. போஸ்டரின் அடிப்பகுதியில் பெரிய எழுத்துக்களில் ‘இது அழுவதற்காக அமைக்கப்பட்ட சமூகத்தியல் உறுதியின் உறையிடம் இது’ என்ற உணர்ச்சி பொங்கும் வாசகம் 327 என்ற பெரிய வெள்ளை வண்ண எண்ணின் மேல் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது.

வெளியீட்டுள்ளனர். தேசியத் தலைவரின் வாசகம். "இந்த மண்ணின் மைந்தர்களைப் பெற்ற பெற்றோர்களே! உங்களது குழந்தைகள் சாகவில்லை, சரித்திரமாகிவிட்டார்கள்" என்கிறது. நவம்பர் 27 மாவீரர் நாளாகக் கொள்ளப்படுவதற்கு எமது விடுதலைப்போரில் காண்பயினை முதலாவது மாவீரன் லெப். சங்கர் காரணமாவார். இவர் வீரச்சாவடைந்த தினம் 1982 நவம்பர் 27. இவருடைய படம் தாய்க்கிய முழு அளவு போஸ்டரை, வெளியீட்டுத் திகதி இடாமல் புலகன் பிரசுரித்துள்ளனர். அதில் பின்வரும் வாசகம். "முற்று கையில் முன் நின்றாய், முத்தசாவூர் கண்டாய். லெப்டினன்ட் சத்திய நாதன் (சங்கர்/சுரேஷ்) தோற்றம் 19.06.1961, வீரமுனை 27.11.1982" என பொறிக்கப்பட்டுள்ளது.

நம்புங்கள் தமிழீழம் நாளை பிறக்கும் நாட்டின் அடிமை விவங்கு தெறிக்கும் நாட்டின் வீரர் களவு பலிக்கும் மகிழ்ச்சிக் கடவில் தமிழ் மண் குளிக்கும்

தமிழீழக் கோரிக்கையை வலியுறுத்தும் மாவீரர் நாள் போஸ்டர் 1990இல் வெளியிடப் பட்டுள்ளது. இதில் இலங்கைத்தீவின் வரைபடம் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. அதை ஆண்ட பெண் போராளிகள் காட்டப்பட்டு, சுத்தி போன்ற ஆயுதம் கொண்டு இரு கூறாக்கு கிறார்கள். இக்கறுப்பு வெள்ளைப் படத்தின் கீழ் கவிதை வடிவில் இவ்வரிகள் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன.

செந்தமிழ்த் திசைகள் யாவும் சிவக்கும், இந்து மாகடலில் இன்னொரு நாடு பிறக்கும்.

அதே வருடம் நவம்பரில் இன்னுமோர் அதிமுக்கியத்தனம் வாய்ந்த போஸ்டர் வெளிவந்தது. இதில் வரிச்சீருடை தரித்த ஆண் பெண் ரோராளிகள் முன்னேறிச் செல்கிறார்கள். அவர்களுக்குப் பின்னேறத்தில் எரிந்து கொண்டிருக்கும் சிதை ஒன்று காணப்படுகிறது. முன்னேறும் போராளிகளின் வலது புறத்தில் கல்லறைகள் தெரிகின்றன. வித்துடல்களை எரிப்பும் மரபை விடுத்து கல்லறைகளைத் துயிலும் இல்லங்களில் எழுப்பும் பழந்தமிழர் மரபைக் கைக்கொள்ளும் மாற்றத்தை இது காட்டிவிடுகிறது.

மாவீரர் நாள் போஸ்டர்களில் மிகப் பழையதும் முன்னோடியானதாக 1989 நவம்பர் வெளியீடு கருதப்படுகிறது. இப்போஸ்டரில் கறுப்பு வண்ணம் ஆதிக்கம் செலுத்துகிறது. போஸ்டரின் வலது மேற்புறத்தில் மஞ்சள் வண்ணத்தில் விடுதலைப்புவிகளின் உத்தியோகபூர்வ இலட்சினை பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. இது தாய்க் கீழ்ப்புறத்தில் பச்சைவண்ண இலைகளுடன் கூடிய பெரிய சிவப்புநிற ஜோஜாப்பூ படம் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. போஸ்டரின் வலது பக்கத்தில் மேலிருந்து கீழாகப் பின்வரும் கவிதை வரிகள் தரப்பட்டுள்ளன.

'களம் கண்ட தோழர்களே! உலக வரலாற்று நியதியின் ஒப்பற்ற சக்திதீர்ச் சிற்பிகளே! எமது மக்களின் விடிவிற்காக பயத்தை வென்றீர்கள், சுயத்தைக் கொன்றீர்கள், சாவை அணைத்து சாகாவரம் பொற்றீர்கள் சத்தியம் உங்களுக்குச் சாட்சி சொல்லும்

தர்மம் நீதி சொல்லும் சரித்திரம் உங்கள் இலட்சியத்தைச் சாக்கிடாது, உங்கள் உன்னதப் பாதையில் எமது வீரப்பயணம் தொடர்கிறது, பிறக்கப்போகும் புதிய நாட்டிற்கு, புலிகளின் கல்லறைகள் அத்திவாரமாகத் திகழும்'

மாவீரர்களின் கல்லறையை மையப் படுத்தும் முதலாவது போஸ்டர் நவம்பர் 1991இல் வெளிவந்தது. இதில் ஒரு இளம் பெண், ஒரு மூதாட்டி, ஒரு சிறுவன் கல்லறைக்கு அஞ்சலி செலுத்தும் படம் வரையப்பட்டுள்ளது. கல்லறையில் சாற்றுப்பட்டுள்ள துவக்கை சிறுவன் எட்டித் தொடுகிறான். கல்லறையில், "எம் மண்ணின் விடிவுக்காகப் போராடிய மாவீரர்கள் இங்கே விதைக்கப்பட்டுள்ளனர். எமது தாயகத்தின் பிறப்புக் காக வேங்கைகளின் இறப்புக்கள் தொடருகின்றன. புலிகளின் தாகம் தமிழீழத் தாயகம்" என்ற வரிகளுடன் இக்கட்டுரையின் தலைப் பில் 'நம்புங்கள் தமிழீழம் நாளை பிறக்கும்' என்று தொடங்கும் கவிதையும் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. இதே வருடம் விடுதலைப் புலிகளின் மட்டு-ஆம்பாறை மக்கள் கொள்கை முன்னெடுப்புப் பிரிவு, மாவீரனின் வித்துடைலை புலி வீரர்கள் சுமந்து செல்லும் ஓவியம், குத்திய துவக்கு தொப்பி இராணுவ மரியாதைச் சின்னம் ஆகியவற்றுடன் ஒரு சிறந்த போஸ்டரை வெளியீட்டுள்ளது. மேலும் அதே வருடம் மாவீரர் நாளுக்கெனத் தேசியத் தலைவர் அவர்கள் தெரிவித்த விசேட செய்தியும் புற்தேர் போஸ்டராக வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

இழப்புக்களும் அழிவுகளும் எமது ஆண் உறுதிக்கு உரமாக அமைந்தவிட்டால், உலகத்தில் எந்த சக்தியாலும் எம்மை அடக்கிவிட முடியாது,' இப்போஸ்டரையும் மக்கள் உறவுக் கொள்கை முன்னெடுப்புப் பிரிவு, தமிழீழ விடுதலைப்புவிகள் வெளியீட்டுள்ளனர்.

1992ஆம் ஆண்டு மாவீரர் நாளைச் சிறப்புக்கும் விதமாக ஐந்திற்கும் மேற்பட்ட போஸ்டர்கள் வெளியிடப்பட்டன. முதலாவதில் தமிழீழ வரைபடமும், நிறுத்திய வானம், உயர்த்திய முஷ்பாயும் படமாக வரையப்பட்டுள்ளது. ஆதன்கீழ்,

'அங்கம் முழுவுதும் துடிக்கும் - புலி ஆக்கினிக் குழியிலும் குதிக்கும் சிந்தும் குருதி தெறிகும் - அதில் செந்தமிழீழம் பிறக்கும்'

என்ற கவிதை வரிகள் அச்சிடப்பட்டுள்ளது. இரண்டாவதில் கல்லறைகளுக்கு நடுவே வானாவிய குன்றுபோல் கையால் ஆயுதத்தோடு ஆண் பெண் இருபாலரும் உயர்ந்து நிற்கிறார்கள். உச்சியில் ஒரு மயக்கன்று தழைக்கின்றது அதன்கீழ்,

'வாழையடி வாழை என மாவீரர் வழிவந்தோம் விழுவிழ எழுந்து - நம் தமிழீழ மண் மீட்போம்'

என்ற பாடல் வரிகள் காணப்படுகின்றன. மூன்றாவது போஸ்டர் மட்டக்களப்பில் வெளியிடப்படுகிறது. இதில் "தமிழீழ தேசிய வீரர் நாள், தமிழீழ எழுச்சி நாள், தமிழீழ விடுதலையின் வீரமிகு திருநாள், தாய் மண்ணின் விடுதலைக்காய் வீரகாவியமான மாவீரர்களே உங்கள் வரலாறு என்றும் நிலை யானது" என்ற நீண்ட வாசகம் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது.

1992ஆம் ஆண்டின் நான்காவது போஸ்டர் மிகவும் புதுமையானது. பூகொள உருண்டையில் இருந்து தமிழீழம் பிறக்கும்படி போல் சித்திரம் இதில் வரையப்பட்டுள்ளது. ஒரு ஆண் ஒரு பெண் ரோராளிகள் உயர்த்திய சுருகல்கள்கூடும் நிற்கிறார்கள். சிவப்பு வண்ணத்தில் "செந்தமிழீழத் திசைகள் யாவும் சிவக்கும், இந்து மாகடலில் இன்னொரு நாடு பிறக்கும்" என்ற வரிகள் போஸ்டரின் மேற்பகுதியிலும், "உலகமே எங்கள் உணர்வைப் புரிந்துகொள்" என்ற சொற்கள் அதன் கீழ்ப்புறத்திலும் தீட்டப்பட்டுள்ளன. ஐந்தாவது மிகவும் எளிமையாக வெள்ளை சிவப்பு வண்ணங்களில் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. உயரத்தில் தெரியும் நட்சத்திரங்களை நோக்கி மனிதப் பாதச்சுவடுகள் செல்கின்றன. நடுவே நல் வண்ணத்தில் ஆயுதமேந்திய கரம் அதன் கீழ் மீண்டுமொரு பாதச்சுவடு, அதில் மூன்று

புலி வீரர்கள் நடந்து செல்கிறார்கள். 'நம்புங்கள் தமிழீழம் நாளை பிறக்கும்' என்ற பாடல் போஸ்டரின் அடிப்பகுதியில் பிரசுரிக்கப்பட்டுள்ளது.

கடந்த தொண்ணூறுகளில் தமிழீழத் தேசியக்கொடியின் வண்ணங்களான மஞ்சள், சிவப்பு, கறுப்பு, வெள்ளை ஆகிய நூற்றாண்டுகளை முக்கிய கவனமெடுத்து மாவீரர் நாள் போஸ்டர்களில் படம்பிடிக்கும் வழமை தோன்றியது. மஞ்சள் எமது விடுதலைப்போரின் நியாயப்பாட்டையும், சிவப்பு எமது சமுதாயத்தில் செய்ப்பட்டவெண்டிய புரட்சிகர மாற்றங்களை, கறுப்பு விடுதலை இலட்சியத்தில் எமது உறுதிப்பாட்டையும், வெள்ளை எமது அமைப்பு, எமது போராட்டம் ஆகியவற்றின் தூய்மையையும் காட்டுகின்றன.

முதலாவது போஸ்டரில் கல்லறைகள் வரையப்பட்டுள்ளன. சில கல்லறைகள் திறந்தபடி விடப்பட்டு அதில் சீருடைதரித்த மாவீரர் உறங்கும் மெய்சிலிர்க்கும் காட்சி சித்திரமாக்கப்பட்டுள்ளது. சுற்றிலும் தீங்கள் எரிகின்றன. போஸ்டரின் அடிப்பகுதியில் 'நம்புங்கள் தமிழீழம் நாளை பிறக்கும்' என்று தொடங்கும் பாடல் வரிகள் அச்சிடப்பட்டுள்ளன. இரண்டாவது போஸ்டரில் நான்கு கல்லறைகள், ஏழு தீங்கள், சீருடை தரியாத ஒரு ஆண் ஒரு பெண் இளவயதின், உயர்த்திப் பிடித்த தீப்பந்தங்கள் என்பன கூட்டாக வரையப்பட்டுள்ளன. இப்போஸ்டரில் பின்வரும் பாடல்வரிகள் பதிவாகியுள்ளன.

அதிர்போடு மனிதபோசை நள்ளிரவு கேட்கும், தீச்சுடர்கள் உயர்ந்து உங்கள் இலட்சியத்தைக் காட்டும், கனரோடு சென்றவரே உங்கள் வழி தொடர - புதுக் கால்கள் வந்தெங்கள் அணியுடன் சேரும்.'

மார்க் தோபி (MARK TOBEY) என்ற கலை விமர்சகர் கூறுவதுபோல் ஒரு ஓவியத்தின் உட்பொருள் காலம், இடம், வரலாறு என்பனவோடு பிணைந்துள்ளது. அது மனித குலத்தின் உள்ளார்ந்த நம்பிக்கைகளைத் தொழுகிறது. புலிகளுடைய மாவீரர் நாள் போஸ்டர்கள் இவ்வண்ணங்களை உணர்த்துகின்றன. அவை எமது இனத்தின் வரலாறுகவும், சமூகச் சித்திரமாகவும் இடம் பெறுகின்றன. எளிமையும் அத்தியாவசியங்கள்க்குள் சுருக்கப்பட்ட சிக்கலும் காண்டவையாக அசாத்திர கலைபுணர்வோடு அவை மிளிர்கின்றன. அவற்றின் கற்பனைகளும் உருவாக்கங்களும், குறிப்புகளும் எமது விடுதலைப் போரில் இருந்தே பெறப்பட்டன. அவற்றைப் போரியல் ஆவணமாக்க கருவவதில் தவறில்லை.

ஏரே செய்தியைச் சொல்லும் மூன்று போஸ்டர்களை தமிழீழ விடுதலைப்புவிகளின் அரசியல் துறை 1994இல் வெளியீட்டுள்ளது. முதலாவது போஸ்டரின் வலது மேற்பகுதியில் ஒலிக்கும் மணியின் படமும், இதுதான் முகலாயில் தமிழீழ வரையப்படும், நடுப்பகுதியில் ஒரு தொகுதி தீங்களுடன், தீச்சு காவலையில் மாவீரர் முகங்களும் காணக் கூடியதாக இருக்கிறது. இதில் பின்வரும் பாடல் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது: **'விடியும் வரையும் விடியும் வரையும் தொடரும் எங்கள் பயணம் கடலில் தெரியும் முகங்கள் நினைவில் இரவில் மணிகள் அசையும்'**

இரண்டாவது போஸ்டரில் மல்தாவிய ஒற்றைக் கல்லறையும், முன்னேறிச் செல்லும் பள்ளிச் சிறுவர்களும், தமிழீழ வரைபடமும் தீட்டப்பட்டுள்ளது. பின்வரும் வரிகள் சிவப்பு எழுத்தில் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. 'ஒளிகள் எழுதும் வழியில் இனியும் பயணம் தொடரும், விடியும் பொழுதில் இளைஞர் உலகம் சிறிதும் எழுதும் எழுதும்.' மூன்றாவது மிகப் பிரமாண்டமான போஸ்டராக இடம்பெறுகிறது. திறந்த கல்லறையில் சீருடைபுடன் உறங்கும் புலிவீரர் படமும், குத்திய துவக்கும் அதன்மேல் தொப்பியும், கரம் உயர்த்திய உருவங்களும், தீங்களும் இதில் காணப்படுகின்றன. 'நம்புங்கள் தமிழீழம் நாளை பிறக்கும்' என்று தொடங்கும் பாடல் அதில் பிரதானமாகியுள்ளது.

1995ஆம் ஆண்டிற்குப்பின் தமிழீழ வரலாறு புதிய திருப்பம் காண்கிறது. இடப்பெயர்வும் போர் அனர்த்தங்களும் எம்மை

வாட்டுகின்றன. என்றாலும் நாம் உறுதி தளரவில்லை. இதை 1996ஆம் ஆண்டின் மாவீரர் நாள் போஸ்டர் எடுத்துக் காட்டுகிறது. மஞ்சள் விட்டத்திற்குள் வானுயர்ந்து நிற்கும் எமது தேசியக் கொடியின் படம் இதில் கண்ணைக் கவருகிறது. போஸ்டரின் நடுப்பகுதியில் கல்லறைகளும், எழுப்பி நிற்கும் மனிதக் கரங்களும், எரிபும் தீங்களும் காட்சி தருகின்றன. கீழ்ப்பகுதியில் புலி இலட்சினை பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. 'நம்புங்கள் தமிழீழம் நாளை பிறக்கும்' என்ற பாடல் இதில் மீண்டும் பிரசுரிக்கப்பட்டுள்ளது. 1996தொடக்கம் எமது தேசியப் பத்திரிகையான ஈழநாதம் மாவீரர் நாளைச் சிறப்பிக்கும் விதத்தில் பத்திரிகை இணைப்புக்காக சிறிய போஸ்டர்களை வெளியீடுகின்றன.

1998இல் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் அமைப்பின் இரு வெளியீடுகள் தோன்றின. பிரகாசமான பல வண்ணங்களின் கலவையில் தீட்டப்பட்ட ஒரு வித்தியாசமான கலாநிதி

க.சோமாய்கந்தன்

போஸ்டரை மட்டு-ஆம்பாறை அரசில்துறை வெளியிட்டது. இதில் தடித்த நீலம், பச்சை, கறுப்பு, மஞ்சள் வண்ணங்கள் படம்பிடித்தப்பட்டன. மேலே பறக்கும் புலிக்கொடி, தமிழீழ வரைபடம், நடுவே கல்லறைகள், குத்திய துவக்கின்மேல் தொப்பி, கீழே 'மாவீரர்களின் இறத்ததால் எமது வரலாறு எழுதப்படுகின்றது' என்ற பெரிய சிவப்பு எழுத்துக்களும் காணப்படுகின்றன. இரண்டாவது 1998 ஆண்டு போஸ்டரின் நடுவே பச்சை நிறத்தில் ஒரு மாபெரும் விருட்சமும் அதில் தமிழீழ வரைபடமும் இடம்பெறுகின்றன. கறுப்பு வெள்ளை வண்ணத்தில் மாவீரர் கல்லறைகளும், தீங்களும், கல்லறைகளிழை சிவப்பு மலர்களும் போஸ்டரின் நடுப்பகுதியில் தீட்டப்பட்டுள்ளன. புலி இலட்சினைபுடன் பின்வரும் வரிகள் கீழே காணப்படுகின்றன: **'வேராக விழுதாக விடுதலைப் போர் தாய்க்கும் - மாவீரர் உம் களவுகள் விரைவில் நிறைவேறும்'**

தமிழீழ விடுதலைப்புவிகள் 1999 ஆம் ஆண்டின் மாவீரர் நாளுக்காக வெளியிட்ட போஸ்டர் நாம் விமையடைப் பலத்தை பெறும் கட்டத்தை நெருங்கும் செய்தியைக் கூறுகிறது. நீல வானத்தில் பறக்கும் விமானத்தில் இருந்து இரு புலிப் போராளிகள், ஒரு பெண் ஒரு ஆண், மாவீரர் கல்லறைகள் மீது பூச்சொரியும் காட்சி இதில் வரையப்பட்டுள்ளது. கல்லறைக்கு இரு பக்கமும் ஆயுதம் தரித்த இரு போராளிகள், ஒரு ஆண்

தமது இத்தகைய வெளியீடுகள் மூலம் தமிழீழத்தில் புதியதொரு மரபை புலிகள் உருவாக்கியுள்ளனர். ஒவ்வொரு மரபும் ஒரு காலகட்டத்தில் ஒரு குறியிடத்தக்க பொதுத் தேவைக்காகவே உருவாக்கியிருக்கிறது. கலையடைபுக்களும் இந்த ரிபுதிக் உட்புகின்றன. சருக்கக் கூறுவதொழிச் ஈழத்தமிழினத்தின் பொதுத் தேவைக்காகப் புலிகள் அவற்றை உருவாக்கியுள்ளனர். இதை THE COLLECTIVE EXPRESSION OF A PEOPLE DURING A PARTICULAR PERIOD IN HISTORY என்று ஆய்வாளர்கள் அறுதியிட்டுக் கூறுகின்றனர். அதாவது ஒரு வரலாற்றுக் காலகட்டத்தில் ஒரு மக்கள் இனத்தின் வெளியீடாக அவை இடம்பெறுகின்றன.

ஒரு பெண் காவல் நிற்கின்றனர். கல்லறைகள் தமிழீழ வரைபடத்தின்கீழ் எழுப்பப்பட்டுள்ளது. தீங்களும் பிரகாசமாக எரிகின்றன. 'நம்புங்கள் தமிழீழம் நாளை பிறக்கும்' என்ற பாடல் வரிகள் இதில் அச்சிடப்பட்டுள்ளன.

'நெய் விளக்கு ஏற்றி நினைவுக்குப் பூச்சொரிந்து கைகூப்பித் தொழுது கல்லறையில் தாழ் பணிவோம்' என்று கூறி நிறைவு செய்கிறோம். வளப் பற்றாக்குறையாலும் போஸ்டர்கள் வரையப்பட்ட க.தாசியின் தற்குறையாலும் எமது வெளியீடுகள் பல சிதைபடும் தறுவாயில் இருக்கின்றன. எமது வரலாற்றுச் சான்றுகளை இவற்றை நுண்படப் பிரதிகளாகப் பாதாக்கக் வேண்டியது எமது பொறுப்பு. ●

“ஒரு பிச்சைக்காரனின் வயிறு, எளிய சமை, வலிமை ஏறிய கால்கள்” ஒரு கெரில்லாப் போராளி கொண்டுருக்கவேண்டிய தகுதிகள் இவைகள்தான். உலகின் தலை சிறந்த விடுதலை வீரன் சேருவோரவின் இதயத்திலிருந்து உதிர்ந்த வார்த்தைகள் அவை. இதை வாசிக்கும்போது என்னுள் ஓடோடி வந்தவர்களுள் நிலவனும் ஒருவன்.

என அப்போது தான் பிரிந்து வந்தவற்றின் நினைவுகளால் ஒவ்வொருவரும் வேதனை யுற்றிருப்பார். தாம் பிரிந்தவற்றிற்கும் புதிதாக வகுத்துக்கொண்ட இலட்சியத்திற்கும் இடையே அவர்கள் அப்போதும் போராடக்கொண்டே இருப்பார்கள். அத்தகையதொரு காலப்பகுதியைக் கடப்பதற்கு, அந்தக் கணங்களில் நூற்றுக்கணக்கான போராளிகளுக்கு அருகிருந்து

கனிலெல்லாம் ஓய்வற்று இயங்குவான் நிலவன். நிலவனுக்கு தான் அழ்றும் பணியில் ஈடுபாடு அதிகம் இருந்தாலும் மனரீதியாக அடைந்த வேதனைகளும் நெருக்கடிகளும் ஏராளம். அந்தத் தன்புகரமான உணர்வுகளுக்குள் அவன் அடிக்கடி உழல்வதைப் பார்த்திருக்கிறேன். தான் வளர்த்தெடுத்த போராளி

யானதொரு நிலையை எட்டிக் கொண்டிருந்தான் நூற்றுக்கணக்கான மனித மனங்களை நெருக்கமாகக் கையாண்ட அனுபவம் அவனைப் பாரிய அளவில் வளர்த்துவிட்டிருந்தது. அவனது பொறுப்பாளிகள் எதிர்கால நம்பிக்கைகளுள் ஒருவனாய் அவன் இருந்தான். அவனது முதிர்ச்சி நிலைக்கும் காலத்தின் தேவைக்கும் ஏற்ப வேறு ஒரு பணி காத்திருந்தது.

அது 2001ஆம் ஆண்டு காலப்பகுதி. ‘ஓயாத அலைகள் - 03’ முடிந்து எதிரியின் நடவடிக்கைகள் வட போர்முனையில் தீவிரம் பெற்றிருந்தன. தீச்சுவாலையின்

ஒரு சமையதாங்கியின் வாழ்வு

இருப்பில் ரவையதாங்கிக்குக் கீழே எப்போதும் கட்டப்பட்டிருக்கும் ‘சிறும்’ ஒன்றை மட்டுமே நம்பி வன்னியின் கானகங்களுக்குள் மாதக்கணக்கில் அவன் திரிந்திருக்கிறான். விடுதலையேபோன்ற தொய்ந்துபோக விடாது மக்களைப் போராட்டத்தின்பால் அணி திரட்டச் செல்லும் பணியில் வன்னியின் மூலம் முடுக்குகளுக்கெல்லாம் அவன் துவிச்சக்கர வண்டிப் பயணம் செய்திருக்கிறான். கஞ்சியும், கத்தரிக்காய்தான் சாப்பாடும் இருந்த காலத்தில் கண்டதில் எல்லாம் ‘அயிற்று’ போட்டு வயிறு நிரப்பும் போராளிகளின் ஒருவனாய் அவனுமே இருந்திருக்கிறான். எல்லாச் சோதனைகளுக்கும் என்னும் போராட்டத்தையும் தனது ஆற்றலையும் வளர்த்துச்சென்ற ஒரு அற்புதமான போராளி அவன்.

அவனது அந்த அற்புதமான பணி யாற்றலுக்கு அவனின் அடிப்படை இயல்புகளும் ஒரு காரணமாய் இருந்தது. நிலவனின் குடும்பத்தில் அவன் மூத்தபிள்ளை. ஏனைய வர்கள் மூவரும் பெண்கள். இவன் வீட்டிலிருந்த காலங்களிலேயே தங்கைகள் இரு வரே போராட்டப் புறப்பட்டுவிட்டார்கள். இவையெல்லாம் அவனுள் ஒரு ஆழமான பொறுப்புணர்வை ஏற்படுத்தியிருந்ததுடன் கடுமை யான பாசவலைக்குள் இருந்த அவனை ஏனையவர்கள் மீதும் பாசம் செலுத்தும் ஒரு மனிதனாகவும் ஆக்கி இருந்தது.

கன் மிகக் குறுகிய காலத்திலேயே களங்களில் வீழ்ந்து உயிர்விடும் வேளைகளில் எல்லாம் அவன் துன்பத்தில் துவண்டு போவான். வெறுமனே மரணங்கள் தரும் வேதனைகளுக்கும் அப்பால் ஒவ்வொரு போராட்டியிலும் அவன் ஆழமாகக் கொண்டிருக்கும் உறவு அதை மேலும் அழிக்கப்படுகிறது. பலபோராளிகள் தமது தனிப்பட்ட சோகங்களை ஒப்புவிக்கும் இடமாக நிலவன் இடமே இருக்கும். அவற்றையெல்லாம் உள்வாங்கி ஆறுதல்படுத்திவிட்டுத் தனியே இருந்து வதைபடும் அவனை அருகிலிருந்தவர்கள் அறிவார்கள். அப்படியான இடமும் படைத்தவனாக அவன் இருந்ததால்தான் தனது பணிக்கும் மேலதிகமாக இன்னுமொரு பணியையும் அவன் ஆற்றினான். வீரச்சா வடைந்த தனது போராளிகளின் விடுதலுக்குச் சென்று அவர்களை ஆறுதல் படுத்துவதுதான் அது. அதற்காக அவனது பயணிக்கும் தாரம் இன்னுமின்னும் அதிகரித்தது.

மேஜர் இளநிலவன் (இரங்கசாமி மகசங்கி) திருகோணமலை

தாயின் மடிமீது :- 1972 - 09-18
தாயக மண்ணில் :- 2001-08-16

அவனது வலிய கால்கள் சலிப்பின்றி எங்கும் நடந்து திரிந்தன. மென்மையான இடமும் வலிமையான சோகங்களைப்பெல்லாம் தாங்கியது. தப்பாக்கிகளோடு மட்டும் இயங்கும் மனிதனாக இல்லாது ஏனையவர்களின் துயரங்களைத் தாங்கும் போராளியாகவும் அவன் இருந்தான். தனது மனதில் குடிசொள்ளும் துயரங்களை அகற்றிவிடும் எந்தவொரு ‘மந்திரத்தையும்’ அவன் வைத்திருந்ததாக நான் அறியவில்லை. எல்லாவற்றையும் அவனது இடமும் தனக்குள் அடக்கி அடக்கிக் கொண்டே இருந்தது. அதனால்தான் எங்காவது சண்டைகள் என்றால் களத்தின் முன்னகளுக்குச் சென்று சமீபமும் சந்தர்ப்பத்திற்காகத் தனது பொறுப்பாளருடன் சண்டையிடிப்பான். அதன்மூலம் அவன் பல சந்தர்ப்பங்களையும் பெற்றான்.

பின்னும் ஆனையிறவு போர்முக்கத்தில் ஆழ்ந்திருந்தது. அரசியல்துறையில் இருந்து போராளிகள் திரட்டப்பட்டுச் சண்டையணி பொன்று தயார்படுத்தப்பட்டது. புதிய பணி பொன்றைப் பொறுப்பேற்றதற்காக அப்போது தான் அரசியல்துறை பொறுப்பாளரால் அழைக்கப்பட்டிருந்த நிலவன் உடனடியாக அணியொன்றின் தலைவனாக நியமனம் பெற்று களத்திற்குச் சென்றான். எதிரியின் நடவடிக்கை விரைவிலேயே முடிந்துபோக போராளிகளை பணிக்களுக்காக மீள எடுப்பதே திட்டமாக இருந்தது.

நாடோடியாக எங்கும் அலைந்து திரியும் நிலவன் முகாமுக்கு வந்துவிட்டால் அங்கிருப்பவர்களுக்கெல்லாம் குதாசலம் தான். அவன் அங்கிருந்தால் நல்ல சமையல் இருக்கும். இனிமையான சண்டைகள் இருக்கும். ஆரோக்கியமான பகிர்வுகள் இருக்கும். எல்லாவற்றையும் தரும் ‘அட்சய பாத்திரம்’ அவன்.

பெருக்கடியான அந்தக் காலம் உணவுக்கு மிகவும் யோசமான காலம். வாய் கொடுப்பதற்குக் கடிமான கஞ்சியுடன் ஆரம்பமாகும் உணவை மூன்று வேளையும் உண்டு முடிப்பதே பல சமயங்களில் பெரும் பாடாகி விடும். நிலவன்தான் எமக்கு உள்ளூரில் கிடைக்கும் மலிவான பொருட்களுடன் உணவுக்கு மேலதிக சுவையுடும் தந்திரங்களைக் கற்றுத்தந்தான். காலைக் கஞ்சிக்கு இலை குழைகளில் சம்பல் அரைத்தும், பனம் பழுத்தைப் பிழிந்துவிட்டுச் சுவையூட்டியும் அந்த உணவை வயிற்றுள் இறக்க வழி சொல்லித் தந்தான். வேட்டைக்குப்போய் இறைச்சி கொண்டுவந்து அதை நாம் என்றும் அனுபவித்திராத சுவைதரும் கறியாக்கித் தருவான். நிலவன் சமையலில் கெட்டிக்காரன் என்று அவனை அறிந்தவர்கள் அவனைவருக்கும் தெரியும்.

அப்போது நாங்கள் பத்துப்பேர் கற்கைநெறி ஒன்றிற்காக ஒரு முகாமில் தங்கியிருந்தோம். எங்களைப் பொறுத்தவரை நிலவன் ஒரு மூத்த சகோதரன். எல்லோரை விடவும் அவன்தான் வயதில் மூத்தவன். அறிவாலும் அனுபவத்தாலும் கூடுவதான். அப்போதெல்லாம் எமக்கு ஆறுதலாகவும், ஆலோசகனாகவும் இருந்தவன் அவன்தான்.

நெருக்கடியான அந்தக் காலம் உணவுக்கு மிகவும் யோசமான காலம். வாய் கொடுப்பதற்குக் கடிமான கஞ்சியுடன் ஆரம்பமாகும் உணவை மூன்று வேளையும் உண்டு முடிப்பதே பல சமயங்களில் பெரும் பாடாகி விடும். நிலவன்தான் எமக்கு உள்ளூரில் கிடைக்கும் மலிவான பொருட்களுடன் உணவுக்கு மேலதிக சுவையுடும் தந்திரங்களைக் கற்றுத்தந்தான். காலைக் கஞ்சிக்கு இலை குழைகளில் சம்பல் அரைத்தும், பனம் பழுத்தைப் பிழிந்துவிட்டுச் சுவையூட்டியும் அந்த உணவை வயிற்றுள் இறக்க வழி சொல்லித் தந்தான். வேட்டைக்குப்போய் இறைச்சி கொண்டுவந்து அதை நாம் என்றும் அனுபவித்திராத சுவைதரும் கறியாக்கித் தருவான். நிலவன் சமையலில் கெட்டிக்காரன் என்று அவனை அறிந்தவர்கள் அவனைவருக்கும் தெரியும்.

நிலவனின் வளர்ச்சி ஆறுவருட்ப் போராட்ட வாழ்வில் குறிப்பிடத்தக்கதாக இருந்தது. அனுபவத்தில் அவன் முதிர்ச்சி

- அ.யார்த்தீமணி -

திருகோணமலையில் இருந்து தமிழ் மூத்தின் பெரும்பாலான இடங்களில் இடம் பெயர்ந்து வாழ்ந்த குடும்பம் அவனுடையது. அபலநாடான இந்தியாவரை கூட அவர்கள் இடம்பெயர வேண்டியிருந்தது. இந்த வாழ்வு மூலமும் அவன் பெற்றிருந்த சமூக அறிவும் விரிந்த பார்வையும் அவனுள் வளர்த்திருந்தது. எல்லா இன்னைகளுக்கும் இரும் ஒரே புதல்வனைப் படிப்பித்து ஆளாக்கவேண்டும் என அவனது பெற்றோர்கள் எடுத்த முயற்சியால் அவன் சிறந்த கல்வியறிவைப் பெற்றிருந்தான். அவனது குடும்பத்திற்கென இயல்பாகவே இருந்த சமூக ஈடுபாடும் வாசிப்புப் பழக்கமும் கூட இவனுள் நிறையத் தாக்கங்களை ஏற்படுத்தியிருந்தன. பரந்த அரசியல், அறிவியல் அனுபவம் அவனுள் இருந்தது.

நிலவனின் ஆசிரியப்பணி தனியே பயிற்சி முகாம்களுடன் மட்டும் நின்றுவிடவில்லை. ஒரு போராளி புதிதாக இணைந்த குறுகிய நாட்களில் இருந்து அவன் போராடும் போர்க்களத்தின் எண்ணி நிலைவரை

பல போராளிகள் தமது தனிப்பட்ட சோகங்களை ஒப்புவிக்கும் இடமாக நிலவனின் இதயம் இருக்கும். அவற்றையெல்லாம் உள்வாங்கி ஆறுதல் படுத்திவிட்டுத் தனியேயிருந்து வதைபடும் அவனை அருகிலிருந்தவர்கள் அறிவார்கள். அப்படியான இடமும் படைத்தவனாக அவன் இருந்ததால்தான் தனது பணிக்கும் மேலதிகமாக இன்னுமொரு பணியையும் அவன் ஆற்றினான். வீரச்சாவடைந்த போராளிகளின் விடுதலுக்குச் சென்று அவர்களை ஆறுதல் படுத்துவதுதான் அது. அதற்காக அவனது பயணிக்கும் தாரம் இன்னுமின்னும் அதிகரித்தது.

வேண்டும். இப்படியானதொரு காலகட்டத்தில் வேகமாக இயங்கிக்கொண்டிருந்த எமது பயிற்சித் தளங்களில் குறுகிய காலங்களுக்குள்ளேயே தெளிவும், உறுதியும், வீரமும் மிக்க போர்வீரர்களை உருவாக்குவதில் நிலவன் ஆற்றிய பணி மிகவும் உன்னதமானது. காடுகளுக்குள் இருக்கும் அந்த உலகம் வித்தியாசமானது. வேதனைகளுடன் கூடியதொரு இனிமையான கலவை வாழ்வு அங்கிருக்கும். தமது குடும்பங்களைவிட்டு அப்போதுதான் புறப்பட்டு வந்திருந்த போராளிகள் தமது வாழ்வில் சந்திக்கும் மிகவும் கோரமான கணங்களை அந்தக் கானக உலகத்தின்தான் அனுபவிப்பார்கள்.

நிலவன் சுழன்றுகொண்டே இருப்பான். போராளிகள் குறுகிய காலத்துக்குள்ளேயே சகுதியான குழல் மாற்றங்களுக்கு உள்ளாக வேண்டியிருந்த களச்சூழல் அவனது இந்தப் பணியை அத்தியாவசியமாக்கியது.

தான் உருவாக்கும் போராளிகளைத் தேடிப் பயிற்சி முகாம்களில் இருந்து வன்னியில் பரந்து விரிந்த போர்க்களங்கள் எங்கும் கால் நடைமாகத் திரிவான் அந்த ஆசிரியன். அந்தக் காலத்தில் நாம் பயணிக்கும் பிரதானமான போக்குவரத்துச் சாதனமாக இருப்பது “அனணை வரட்டோ” என்பதுதான். விதியால் போய்வரும் எந்த வாகனத்தையும் மறித்து அப்படிக்கேட்டுக்கேட்டு போய்ச்சேருவதையே போராளிகள் அவ்வளவு பகியாக அழைப்பார்கள். ஆனால் வன்னியின் போர்க்களங்களுக்கு “அந்த வாகனத்தில்” மட்டும் போய்ச்சேர முடியாது. எந்தவொரு வாகனம் போக்குவரத்து மற்ற பலபத்துக் கிலோமீற்றர்களைக் கடப்பது “நடராசா”வில்ல்தான். அத்தகைய காலம்

தனது பாசத்தைக் கொட்டிவைத்திருந்த அம்மாவை, அருது கண்ணீர் வடிப்பதுபோல் தோன்றும் தனது கம்பீரமான அப்பாவை, தன் பிரிவால் தடித்துப்போயிருக்கும் சகோதரர்களை, நண்பர்களோடு கூடித்திரிந்த வாழ்வை

பழ்வேண்டி திரும்புவார் குழ்வேண்டிச் சூறும்பேடு லேல்.

வெளித்தெரியும் வடிவில் இல்லையெனவும்
உள்ளொரியும் கடரில் இருப்பதெனவுமான
எம் செல்வங்கள்.
உங்களுக்கானது கார்த்திகை
நாளும். பூவும்.
நெடிய உருக்கொண்ட சோதிப்பிளம்பாய்
முன்னே சுடர்கின்றீர்.
அருபாயினும் கார்த்திகை இருபத்தேழில்
எம் கண்ணில் தெரிவீர்.
பூக்கொண்டு வரும் போதில் பேசுவீர்.
நெய்விளக்கேற்றி பாடலெழும்போதில்
நீவீர் எம்முன்னே நிற்பீர்.
கண்டுபேசித் திரும்புவோம்.
இதுவே கார்த்திகைத் திருநாள் கபரிமானம்.
ஆனென்றும் பெண்ணென்றும் பேதங்களற்று
வீரத்தில் விளைந்தவர் நீங்கள்.
குலமானமொன்றே
உங்கள் குருதியில் குடியிந்தது.
நெடுங்காலம் துயிலிடுகின்ற இனத்துக்கு
பூபாளம் பாடிய பிள்ளைகள் நீவீர்.
கல்விக்கும் செல்வத்துக்கும் கடைவிரித்த தலைமுறையில்
நீங்கள் விஜயதசமிக்கு உரியர்.
"மாமம்" பூ மகிடாகரவர்த்தகிகள்.
அக்கினிக்குஞ்சுகள் ஆறுவதற்காகத்தான்
பேரிடிமழைநாளில்
உங்களுக்கான பெருநாள் வருகிறது.
ஈனப்பிறவிகளென்ற இழிநிலைபகற்றி

இங்கே நாம் நெக்குருகி நிற்பது
காலநீட்சியில் நெகிழ்ந்து போகவில்லை.
கண்ணீர்விடுவது கரைந்து போகவில்லை.
அழுபவனே எழுவானென்பது எமக்கே போகாதது.
உம்மைபுரந்தளித்த தாயரும் தந்தையரும்
உடல்பிறந்த சோதரங்களும்
உறவும். சனமும்
ஆயிரமாயிரமாய் திரண்டிப்பது அழுவல்.
நீவீர் விட்ட இடத்தை தொடக்கமாய் எடுத்து
மேலும் முன்னேறத்தான்.
நம்புங்கள்
நமது தலைப்பயணியை நம்புங்கள்.
எந்த மாரீசமுதிகளும் தடவா உயரத்திற்கு
தலைவனின் முடியிருக்கிறது.
மயக்கவாசகங்களை புறமொதுக்கிச் சுவாசிக்கும்
பக்குவம் பெற்றவன் எம் தலைவன்
கல்லாலின் கீழே கருந்தவமியற்றும்
ஆகண்டன் ஆடிச் சரியமாட்டான்.
இம்முறை ஏதும் கொண்டு வரவில்லையெனினும்
பாதை தவறாத பயணியர் நாம்.
முழுமையான விடுதலையின் திசைளறியிற்
எம் பயணம் தொடர்கிறது.
நம்புங்கள்
உங்கள் மூச்சுக்கலந்த காற்றிலும் தேசம்
இறுதி இலக்கு எட்டும் வரை
ஏற்றிய கனவுக்கு இரண்டகம் செய்யாது.
இன்றைய உலகப்பயணங்கள்

எமக்கு மாணச்சாலை போர்த்தியோர் நீவீர்.
ஈழத்தமிழனுக்கு அடையாளமும்
முகவரிக்கு முத்திரையுமிட்டவர் நீங்கள்தான்.
எம்மைச் சாரைப்பாய்ப்பெனச் சீண்டியோர் முன்னே
நாகசர்ப்பமென நர்த்தனாமிட்டீர்.
தமிழர் புணுகுப்பூனையெனும் படிமழித்து
புலிகளென்பதை உணர்த்திப் போவீர்.
காலவடிவாய் பகைமுன்னே நின்று
தூலவடிவை இழந்து
கல்லறையில் துயில்கின்றீர்.
நீங்கள் அதிரதர்களுக்கும் முதன்மையான
மகாரதர்கள்.
காலம் கடந்து வாழும் பீழ்மர்கள்.
துஷ்டநிகரக துர்க்கைகள்.
தோழர்களே!
தோழியரே!
தருவதற்கு ஏதுமின்றி
வெறுங்கையராய் வந்தோம் இன்று.
ஆயினும் எம்மனசெல்லாம் உம்களவே
நிறைந்துளது.
இத்தனை பேரையும் குழியிட்டுவிட்டு
இலக்கில் தவறாமெனும் திடசங்கற்பத்துடன்
விளக்கேற்ற வந்துள்ளோம்.
எவனெவனோவெல்லாம்
வலைவிரிப்பதாயெண்ணி வரலாம் போகலாம்.
எவனெவனோவெல்லாம்
சறுக்குமரம் ஏறச்சொல்லி
நிற்ப்பந்த நெருக்குவாரம் தரலாம்.
பாதிவழியில் பயணம் நிறுத்தச்சொல்லி
பத்தியம் நீட்டலாம்.
தம் பலத்தைக்கூடக் காட்டலாம்.
புதிய உலக ஒழுங்குபற்றிய புண்ணாக்குத் தீத்தனாம்
தோழர்களே
தோழியரே
இன்றும் காலடியில் ஏற்றும் தீபத்தின் மதுள
எம் சபதம் கேண்மின்.

உல்லாசப் பயணங்களில்.
சுதந்திரத்துக்கான உழவும்
விடுதலைக்கான விதைப்புமெனக் கொள்க.
நட்சத்திர விடுதிகளின் நீராழி மண்டபங்களில்
நாமிற்றிருவது ஜலக்கிரீடைக்கல்ல
உங்கள் குருதியில் குளித்தெழுவுதற்கே.
குளித்தெழும்போது எமக்குக் குளிர்வதில்லை.
நெருப்பே தடவுகிறது.
பேச்சுகளும்.
ஒப்பந்தங்களும்.
விமானப் பறப்புகளும்.
வரவேற்புகளும்.
திசைவழியைச் செப்பவிடுகின்றனவே தவிர
இழிந்து இழிவுச் செய்யாது.
இன்னும் பலம் கொண்டே விளங்குகின்றோம்.
பயணத்துக்குரியராய்.
நம்புங்கள்
புழிகமந்து இறந்துபோவதிலும்
உமக்கருகிலேர் குழிவேண்டி
சிறந்துபோவதே மேலானது.
கண்டொடும் எல்லைவரை நிறைந்து கிடக்கும்
கல்லறைகளுக்குத் துரோகமிழைத்து
சயனிக்கப்போகாது இந்தச் சத்திரியசேனை.
உள்ளே கடர உறங்குவோரே
உறுதியெடுக்கிறோம் உங்கள் முன்னே
வெறுங்கையராய் அடுத்த பெருநாளுக்கு
உங்கள் முன்னே வரோம்.
போரெனிலும்
பேச்செனிலும்
பேதங்கள் தெரியவில்லை நமக்கு.
இவையும் விடுதலைக்கான ஏறிகருவிகளே
நம்பியிருங்கள்
நாங்கள் வென்றே திரும்புவோம்.
இப்போவிடைகொண்டோம்.
விடுதிரும்ப அல்ல

- வியாசன் -

காலவெகுந்த காலவயம்

புலவன் மேற்குவானில் பவனி வந்துகொண்டிருந்தான். போராளிகள் திட்டமிட்ட இராணுவமுகாமத்தாக்குதலுக்கு தங்களைத் தயார்படுத்திக் கொண்டிருந்தார்கள். எல்லோர் முகங்களிலும் மகிழ்ச்சி களை காட்டியிருந்தது. தங்களுக்குத் தரப்பட்ட இராணுவமுகாம பகுதிகளை குறித்த நேரத்தில் பிடக்கவேண்டுமென்ற உத்தேசம் எல்லோர் மனங்களிலும் உச்சத்தைத் தொட்டுக் கொண்டிருந்தது.

அவன் தன்னிடமிருந்த சலனப்படக் கருவியை சரிபார்த்துக்கொண்டிருந்தான். இராணுவமுகாம தாக்குதலைப் பதிவுசெய்வதே அவனுக்குத் தரப்பட்ட பணி. புகைப்படக் கருவியை கையிலெடுத்ததும் கடந்தகால நிகழ்வொன்று நினைவில் மோதி சிரிப்பூட்டியது.

வீட்டிலிருந்த நாட்களில் நண்பனின் வீட்டில் நிகழ்வொன்றுக்குப் போயிருந்தான். புகைப்படப் பிடிப்பாளனும் நண்பன் வீட்டாருடன் சேர்ந்து படமெடுக்க

வேண்டி யிருந்ததால் அவனிடம் புகைப்படக் கருவியைத் தந்து படமெடுக்கச் சொன்னார்கள். அவனுக்கு என்ன செய்வதென்று தெரியவில்லை. படமெடுக்க வேறொவரும் இருக்கவில்லை. ஒருவாறு முயற்சித்து படமெடுத்ததுவிட்டால். பிற்தொரு நாளில் அந்த அலபத்தைப் பார்த்தபோது அவனெடுத்த புகைப்படத்தில் புகைப்படப் பிடிப்பாளனின் கை மட்டுமே அகப்பட்டிருந்தது.

இன்று அவனொரு பட்டிவான களப் படப்பிடிப்பாளன். எத்தனையோ சண்டைக் களங்களைப் பதிவு செய்திருக்கிறான். இராணுவ ஆக்கிரமிப்பால் மக்கள் படும் அவலங்களையும் விடுதலை எழுச்சி நிகழ்வுகளையும் ஆவனப்படுத்தியிருக்கிறான்.

தொடக்க காலங்களில் தொடர்ச்சியாக துப்பாக்கியோடு களமிறங்கியவன் இப்போது தொடர்ச்சியாக படப் பிடிப்புக்குப் பின்போடு களமிறங்க வேண்டியிருந்தது. களப் படப்பிடிப்பில் முக்கியத்துவத்தை அவன் முழுமையாக உணர்ந்திருந்தான். எந்தப் பதிவாக இருந்தாலும் தெளிவாக இருக்கவேண்டுமென்பது அவனது அவா. சண்டைக் களங்களில் அருகில் நின்று படப்பிடிப்பில் ஈடுபட்டு விழுப்புண்ணோடு மயிரிழையில் உயிர் தப்பியிருக்கிறான்.

பதிப்படாத பழங்குடி

(04ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

வந்தனான்... என்றான். இலைகளையும், குழைகளை வந்த உணவாக்கியிருக்கிறான். நுளம்புகள் அவனது உடலில் கால்பங்கு இரத்தத்தை உறிஞ்சியிருந்தன. பற்றை கிழித்த காயங்கள் வழி காய்வாசி இரத்தம் கசிந்து வெளியேறியிருந்தன. இழந்த தேயும் வந்தான் என்ற மகிழ்ச்சி பலகாலம் நீடிக்கவில்லையே. மீண்டுமொரு நடவடிக்கையில் அவனை இழக்க வேண்டியிருந்தது.

எல்லோருக்காகவும் பொழியும் மழை போல, எதையும் எதிர்பாராது தம்மை அழித்தவர்கள் எவ்வளவு உயர்வானவர்கள். சாவின் வாயிற்குள் தினம், தினம் சென்று மீழும் அவர்கள் வாழவு. எல்லோருக்கும் சந்தோசத்தை ஒரு மழைநாளினை எதிர்பார்த்துத்தானே முடிகிறது.

மழையே எப்போது பொழிவாய் யாருக்கும் கடாத இனிய மொழியாய்...!

மேகம் - 03

வானத்தாய் பொழியும் தண்ணீர் விரல்கள் தலை கோதுவதாக அந்த மழை இருக்கவில்லை. ஊசியாக குத்தியது. மழைத்துளிகளைத் தாங்கும் சக்தியைக்கூட உடல் இழந்திருந்தது. சாதாரண மனிதர்களின் மழைக்கால ஏக்கம் எதுவும் அவர்களுக்கு இல்லை. சுழத்தில் தொங்கும் குயிர் எந்தக் கணமும் பற்களிற்குள் நொடக்காமல், அது இராணுவ முகாம் வேலுக்காய் பகை முகாமில் அரைந்து ஓய்ந்த கால்கள் மழைத்தண்ணீரில் ஊறிக்கொண்டிருந்தன. முள்ளூக்கம்பி கிழித்த இடங்களிலிருந்து இரத்தம் கசிந்து பெருகிக்கொண்டிருந்தது.

“என்ன! நடக்கலாமே...” அணித் தலைவன் எல்லோரையும் கேட்டான். அவனது காலின் பெருவிரல் நகத்தை காட்டுவோர் சிதைந்திருந்தது. தொங்கிக் கொண்டிருக்கும் நகம்... கல், தடிக்குச்சி, சருகு, மழைத்துளி எதுபட்டாலும் மின்சாரம் ஏற்றியதுபோல கொதித்தது. மேற்சட்டையைக் கிழித்து விரலிற்குக் காட்டுப்போட்டான்.

விறைத்துப்போன தசைக்கூடுகள் மெல்ல

எழுந்தன. உடைகளில் இருந்த தண்ணீர் வழிந்து கொண்டு இருந்தது. ஆற்றைக் கடந்தால் சற்று ஆறுதலாக இருக்கலாம். ஒவ்வொருவராக ஆற்றில் இறங்கினார்கள். காட்டு ஆறு ஓர்சுக்கமாய் ஓடியது. கிழப்பிய நகத்தையும், தசையையும் மீன்கள் கொத்தின... முற்கம்பி கிழித்து சிதைந்துபோன கால்களை மீன்கள் கொத்தி இறையாக்கின. மீன்களே... மீன்களே... அந்தப் பாதங்களைத் தின்னாதிர்கள். அவை இன்னும் பயணிக்கவேண்டிய தூரம் எவ்வளவோ இருக்கும்... கரையேறியபோது எல்லாக் காலங்களின் வழியே ரத்தமும்... கண்களின் கண்ணீரும், மழைத் தண்ணீரோடு கலந்து நிலத்தில் பரவின. அதற்குமேல் ஒரு அடியைக்கூட அவர்களால் எடுத்துவைக்க முடியவில்லை. கண்டிப்பு வீதியால் இராணுவத்தினரின் களாக வாகனம் ஒன்று இரைந்தது. தற்காலிக பாதுகாப்பை ஏற்படுத்திவிட்டு மரங்களோடு சாய்ந்து தூங்கினார்கள். மது, இரத்தம் கசியும் கால்களிலே ஈரமண்ணை அள்ளி ஒற்றிக்கொண்டிருந்தான். அவனது காயத்தின் மேலே கண்ணீரும், மழைத்துளியும் ஒன்றாக விழுந்தன. அவன் அழுகிறான்... அணித் தலைவன் ஆச்சரியத்தோடு பார்த்தான். அவன் அழுகிறான்... எதற்கும் கரைந்துபோகாதவன்... எப்போதும் சிரித்துக் கொண்டிருப்பவன்... அழுகிறான். அணித் தலைவன் கையை ஊன்றி அவனுக்கு அருகாகத் தவழ்ந்தான். காயப்பட்டு கட்டிலில் கிடக்கின்ற வேளைகூட சிரித்துக்கொண்டிருந்தவன். இப்போது என்ன நடந்து அழுகிறான்.

“என்ன மச்சான்...?” குகத்தைக் கூர்ந்து பார்த்தான். அழுகவனின் கண்ணீர் நின்றதுவிட்டது. உதடுகள் துடித்தன... “என்ன... ஏன் அழுகிறீ...?” விறைந்து குறண்டிப் போயிருந்த தன் விரல்களை நிமிர்ந்தி, நீர் சொட்டிக்கொண்டிருந்த தோழனின் தலையை வருடினான். “கால் கொதிக்குதோ...?” “இல்லை...” “பசிக்குதோ...?” “இல்லை...” “நித்திரை...?” “இல்லை...” “அப்ப... ஏன்...?” அணித் தலைவன் இழுத்தான். “மழை...” என்றுவிட்டு மீண்டும் அழ ஆரம்பித்தான்.

“ஓ... மழை எங்களை நல்லா கலந்துபடுத்திப் போட்டுது...” “இப்பல்லலை. முந்தியும் அணித் தலைவனுக்கு விளக்கவில்லை. “அக்க... அந்த தேன் தூக்கி மரத்தைப் பார்த்தோ...” “ஓ... அதுக்கு என்ன...?” “அது என்ற... அம்மாவை ரூபகப் படுத்திது...” அணித் தலைவன் உற்றுப் பார்த்தான். மழையில் நனைந்து தண்ணீர் சொட்ட நிற்கும் அந்த மரம், காற்றின் அசைவுக்கு எண்ணற்ற கோலங்களை உருவாக்கிக் கொண்டிருந்த அதன் ஒருகிளை: கோணிப்பையால் முக்காடு

போட்டு நனைந்தபடி யிருக்கும் ஒரு மூதாட்டியிலை இருந்தது. “அம்மாவைப் பார்க்கவேண்டியோல இருக்கு...” இப்போது லோகாகச் சிரித்தான். இல்லை... அழு கையை மறைத்தான். இதைக் கேட்டும் அணித் தலைவன் திகைத்துப்போனான். நடக்கக்கூடிய ஒன்று... நற்போதே இராணுவப் பிரதேசம். மழையோ நிற்காது பெய்துகொண்டிருக்கிறது. இன்னும் 20கி மீ தூரம் நடந்தால் தான் அவர்களின் தங்குமிடத்தை அடையலாம். அதற்குள் என்ன நடக்குமோ கைக் குண்டோ, குப்பியோ... இந்த தக்காட்டிற்கும் அவனது வாழ்வின் முடிவை எழுதி விடும்... அணித் தலைவனின் மனக் அலகுக்காக எங்கியது. கடிகளில் யார் போகாவிட்டாலும் அவன் போகவேண்டி... “மழை எங்க்களோட பகையா... நட்பா தெரியாது... சின்ன வயசில இருந்து எங்க் கட ரூபகங்களைச் சமக்கிற நுது அதுதான்... ஒவ்வொரு மழைத் துளிக்கும் ஒவ்வொரு நினைவிற்கு...” எழுந்துசென்று தேன்தூக்கி மரத்தடியோடு அமர்ந்தான். அடியோடு தலைசாய்த்துப் படுத்திருந்தான். அணித் தலைவனும் எழுந்து சென்று அருகேயிருந்தான்.

“எங்க் விட்டு ஓடிக்கு விடு... மேச்சல் பிந்திப் போனதால்... மழை பெஞ்சா வெள்ளம் ஓடும்... கவர் கரையும்... வெள்ளத்தில் கப்பல் விடுற ஆசை யெல்லாம் இல்லை... எங்களிட்ட ஒரு மரக் கட்டிலிருக்கு அதுக்குக் கீழே எங்களையெல்லாம் குத்திக் கொண்டு இருக்கவிட்டு. அதுக்கு மேலே எல்லாச் சாமன்களையும் வைச்ச அம்மா பாயல மூடுவா... ஆனா கட்டிலுக்கு கீழா தண்ணீர்வரும். அம்மா நனைஞ்சாவு குத்திக் கொண்டுருப்பா. விடிஞ்சதும், இஞ்ச இதுமாதிரி” என்று மரத்தைக் கட்டிப்பிடித்து அழுகான்.

“கோணிப்பையை தலைக்குப் போட்டுக்கொண்டு, ஆரிட்டையும் அரிசி... காசு... கடன் கேட்கப் போவா... வறக்குறன விறைச்சப்போம். ஏலமா வருவா. சின்ன வன்... பசியில் அழுவான். நனைஞ்சு விறக்கோயும். அடுப்போடும் அம்மா சிரமப்பட்டுக் கொண்டிருப்பா...” “உட்க் உட்க்” சப்பாத்துக் கால்களின் சத்தம் முதலில் மதுதான் துப்பாக்கியை எடுத்தான். அணித்தலைவன் ஆயத்ததை உணர்ந்தி எல்லோருக்கும் சமிக்கை செய்தான். எல்லோரும் இல்லாவிட்டாலும், மழையோடு சேர்ந்து அழுதுகொண்டிருக்கும் அவனாவது தப்பிச் செல்வான் என்ற நம்பிக்கையோடு சண்டையிட்டார்கள். சண்டையைத் தவிர்த்து பின்வாங்கினார்கள். அணித்தலைவன் காயம். இன்னும் சில நிமிடத்திற்குள் அங்கே வரப்போகும் எதிரியைத் திசை திருப்பாது விட்டால் பதினைந்து நாட்கள் வருந்திப்

மாலைப் பொழுது மங்கி இருள் பரவத் தொடங்கியது. அணிகள் இராணுவமுகாம் நோக்கி நகர்த்தொடங்கின. பனை வெளிகளோடு அவர்கள் போய்க்கொண்டிருந்தார்கள். தாக்குதலுக்கான நேரம் நெருங்கிக் கொண்டிருந்தது. அந்தக் கணத்தை பதிவுசெய்ய அவனது சலனப்படக் கருவி தயாராக இருந்தது. போய்ப்போக்கள் பெயரில் பெரிய ஒளிப்பிளம்பு தோன்றி மறைந்தது. அதனைப் பதிவு செய்தவன், அணிகளோடு ஓடி தடையைக் காந்து முகாமுக்குள் பிரவேசித்தான்.

ஆ.ந. பொற்கோ

அவனது சலனப்படக்கருவி அணு அணுவாக களத்தை பதிவுசெய்துகொண்டிருந்தது. போராளிகளின் வீரதீரச் செயல்களும் தியாகங்களும் பதிவாகின. சண்டை இறுதிக் கட்டத்தை நெருங்கிக்கொண்டிருந்தது. இராணுவத்தினர் தப்பியோடிக் கொண்டிருந்தார்கள். அவனது சலனப்படக்கருவி பின்தொடர்ந்து அதனையும் பதிவு செய்தது.

அடுத்த இராணுவ முகாமிலிருந்து ஏவிய எறிகணையொன்று அவனுக்குப் பக்கத்தில் விழுந்து வெடித்தது. அவன் சலனப்படக் கருவியை அணைத்துப் பிடித்து விழுந்தான். எறிகணை மழைபொழிந்து ஓய்ந்த போது அவனது உடல் சிதைந்து குருதியில் குளிர்த்து குளிர்ந்துபோயிருந்தது. சலனப்படக்கருவி மட்டுமே பாதிப் பற்று அவனது அணைப்பில் அகப்பட்டிருந்தது.

பெற்ற தகவலோடு அவன் கதை முடியப்போகிறது. உடனடியாக திசை திருப்பும் தாக்குதல் ஒன்று செய்வேண்டும். அணித் தலைவன் தகவல்களை அருகிலிருப்பவனிடம் ஒப்படைத்துவிட்டு புறம் பட்டான். காம்பட்டி காலோடு சிரமப்பட்டு வந்து கொண்டிருந்தான். அவனுக்கு முன்னே இன்னொரு உருவம். அது மது! “மேச்சல்... போ... நான் உடவேட் பண்ணிப்போட்டு. குண்டு சார்ஜ் பண்ணுறான்.” (திசை திருப்பிப்போட்டு குண்டை வெடிக்க வைக்கிறேன்) “இல்லை நான் திக்கிறேன் நீங்கள் போங்கோ...” “உன் வீடு...” “அண்ணை எங்க்கர் வீடு மட்டுமே ஓடிக்கேல்லை...”

நீங்கள் வெளியில் போனா வீட்டை போங்கோ...” நின்ற கதைக் நேரமில்லை. தகவலின் பெறுமதியை மதித்து இலட்சியத்திற்காக பிரிந்தான். கால நீட்சியில் ஒரு மாதம் கழிந்தது. வேலு வேலைகள் முடிய பறிச்சிக்காக பின்னுக்கு வந்தான். அவன் சொன்ன குறிப்பின்படி விடுபெயர் சேரவேண்டும். உந்துருவியை வேகமடக்கினான். “சீ... மழை... தோழனை அழுவச் மழையே! இன்னும் ஏன் பெய்துகொண்டிருக்கிறான்...” எண்ணமிட்டபடி அந்தக் குடிசை முன் நின்றான். திண்ணையேர மாக முக்காடு போட்டு குடக்கியபடி ஒரு அம்மா... அது அவன் தோழனின் அம்மாதான். “அம்மா...” குரல் கொடுத்தான். அம்மா இருந்தபடியே பதில் சொன்னாள். “ஆ... மழையெல்லே பெய்யுது...” வரிச்சீருமையில் நிற்கும் இவளை அம்மா பார்க்காத பதில் சேரினாள். “அம்மா... நான்... வந்து பாருங்க்கோவன்...” “நான் வராமட்டான்...” அம்மாவின் குரலில் இறுக்கம். அவன் மெல்ல நடந்து விட்டிருந்த நுழைந்தான். அம்மாவிலிருந்து தண்ணீர் கொட்டிக்கொண்டிருந்தது. முழுமையாக நனைந்துவிட்டான். தலை நிமிர்ந்திப் பார்த்தபோது அவனிற்கு அழுகை வந்தது. எதை நினைத்து அழுகிறான்... அது தெரியாது. ஆனால் அழுகைமீன் முடிவில். “மோனை இதைக் கொண்டுபோய் பெயல் (முகாம்) வையன். இதாவது நனையாமல் இருக்கட்டும்...” தோழனின் திருவுருவப் படத்தைக் கொடுத்தான்... மழைத்துளியிலிருந்து பாதுகாத்து கண்ணீர் நனைந்தபடி, மழையே எப்போது நிற்பாய்...?

எட்டாவது நாளும், சில நாட்கள் வராமட்டான் என்ற மறம் உறுதியாக நம்பி நொடிக்கியது. சிவன் வறல்களில் வெலு நாட்கள் ஒற்றின் பின் ஒற்றை நிகழ்வில் நொடிக்கிறார். ஒன்பதாவது நாளும் பத்திரிகையில் சிவனது வீரச்சொல் செய்தியை வெளியிட ஆயத்தங்கள் செயல்பட்டுக்கொண்டிருந்தது. பத்திரிகை நாளும்... சிவனின் சிவன் வந்தான். நேற்றும் லறியிடுகிறது, பிற்கும் பிற்புறியிடுகிறது. ஹூகன் கலைந்து, சிவன்காய் இடுகிறது. நனைத்துக் கிடுகிறதுபோல ஆலைகளுக்குச் சேறிவிட்டு விடுகிறது. காயங்களை ஹூகன், மலை சிவனை வலுவாகப் பரிசீலிடுகிறது. சீ மலைவே! ஈரநிலைக்கு மலைவே! இப்படிக்கொடுமைப்படுத்திவிட்டாயே...

பேரிணை சாதகமாகப் பயன்படுத்தி பேரினவாதக் கூலிப்படைகள் தமிழர் பிரதேசங்கள் பலவற்றை இருந்த இடம் தெரியாமல் இல்லாதொழித்தனர். பரம்பரையாக கட்டிக் காக்கப்பட்டுவந்த நிலங்களிலிருந்து தமிழர்கள் கொன்று குவிக்கப்பட்டு அங்கிருந்து விரட்டியடிக்கப்பட்டனர்.

எல்லாம் சூழ்நெற்ற அழகிய தமிழ்ச்சிரமம் அட்டைப்பள்ளம். இங்குள்ள மக்கள் விவசாயத்தையும், மீன் பிடியையும் தமது பிரதான தொழிலாகக் கொண்டு சீவியும் நாடித்திரிந்தனர். வயல் நிலங்கள் நிறைந்து காணப்படும் இக்கிராமத்தில் வறுமை என்ற சொல்லுக்கே இடமில்லை. வாரிக் கொட்டினார்கள், பூமாதேவியும், கடல்

வாய்திறந்து சொல்லுடியாமல் மொளிகளாய் நின்றுனர். காரணம் தமது உயிருக்கும் உலாலை வைக்கப்பட்டு விடுமே என்ற அச்சத்தின் காரணமாகவே மொளிகளாய் நின்றனர்.

யும் கூறிவிட்டு, அந்தப் பெண் ஒப்பாரி வைத்து தலையில் அடித்து அழுவாறு கூறினார், “அதன்மீன் அணைவரையும் மானம் வெட்டிக் கொலை செய்தார்கள். பஞ்சமாதகனாக என் பிண்ணகளை எட்டியெல்லாம் கொடுமைப்படுத்தி கொன்றிருப்பாணுள். நினைச்சு, நினைச்சு நான் அமுத நாட்களே இல்லை என்னுடைய வயிறு நெருப்பாய் எரிபுது.

பிணமாய் கிடந்திச்சுது. நாய் நரிக்களைக் கொல்வதுபோல் நம்மட உறவுகளைக் கொண்டு குவிச்சாங்க. பிறகு மிஞ்சிய ஆட்களை சாக்கக்கொண்டு அட்டைப்பள்ளம் எஸ்.ரி.எஸ் கேம்பீருக்குக் கொண்டு போய் ஐயம்பத்தி இரண்டு பேரை கட்டும், வெட்டியும் கொன்றாணுள்.

ஆடடைப்பள்ளம்!

மறக்கப்பட முடியாத வீரட்டப்பட்ட வாழ்வு!

இவற்றில் தமிழர் பிரதேசங்களான எல்லைக் கிராமங்கள் சிலவற்றில் தமிழர்களை வெறியெறி அடக்க சிங்கள தேசத்துடன் இணைக்கும் திட்டத்தினைத் தீட்டி, அந்தகால முயற்சியில் அப்போதைய பிரேசுவாத ஆட்சியாளர்கள் ஈடுபட்டனர். இந்தக்கால அரசு கூலிப்படைகள், சிங்களக் காவலர்கள், முஸ்லிம் குடும்பங்கள் போன்ற பண்படுத்தப்பட்டனர். பொதுமக்களின் மாதாபாய் என்ற போர் சுவையின் அராஜக முகாம்களை அமைத்து அதனை சித்திரவதைமுடிக், கொலை முகாம்களாகவும் மாற்றியிருந்தனர்.

அண்ணையும், வாழ்வின் வளம் குன்றாமல் மக்கள் பூரிப்பதன் வாழ்ந்தனர். இவர்களின் இந்த வாழ்க்கை மிணைப் பார்த்து சகிக்கமுடியாத சிங்களக் கூலிப்படைகளும், முஸ்லிம் குடும்பங்களும் இக்கிராமத்தின் மீதும் தங்கள் இனவெறியைக் காட்டித் தொடங்கினர். அவர்கள் போது கொலை, கொள்ளை, பாலியல் வல்லுறவு, தீவைய்பு என இம்மக்களிடேயே கொடுமைகளைத் தொடுத்தனர். 1989-1991 காலப்பகுதியில் இக்கிராமத்தில் தமிழர்கள் வகை தொகையின்றிக் கொல்லப்பட்டனர். காணாமல்போகச் செய்யப்பட்டனர் - வெட்டப்பட்டோர் - உயிருடன் எறிக் கப்பட்டோர் - புதைக்கப்பட்டோர் என

மக்களுடன் கலந்துரையாடியபோது, அவர்களின் கவையினை கண்ணீருடன் இறக்கி வைத்தனர்.

முதலில் தனது அழகிய மூன்று பெண் பிள்ளைகளையும், தனது சகோதரன், அவர்களின் பிள்ளைகளையும் மொத்தம் பத்துப்பேரை ஒரே நடவடையில் சிக்கலாகக் கூலிப்படைகளுக்கு பறிகொடுத்த கமலாதேவி இப்படிக்கூறினார். “1990ஆம் ஆண்டு கார்த்திகை மாதம் 21ஆம் திகதி என் தங்கச் சிமிர் கலியாணத்துக்காக கொழுப்புக்கு பஸ்ஸில் போவதற்காக வளத்தாப்பிட்டி எஸ்.ரி.எஸ். செக் பெரியின் வச்சி பஸ்ஸின்ருட்கு இறக்கினாணுள். பிறகு பத்துப்பேரையும் வெண்ணை வேளில் ஒன்றில் ஏத்தி கேம்பீர் பக்கம் கொண்டு போனாணுள். ஒரு முஸ்லிம் நாய் மூலம் எங்களுக்கு தகவல் கிடைச்சிது. பஸ்ஸில் இருந்து வடிவான குமரூப் பிண்ணை கையெல்லாம் இறக்கி ஒரு வெண்ணை வேளில் வளத்தாப்பிட்டி எஸ்.ரி.எஸ் கேம்பீர் பக்கம் கொண்டு போனாணுள் என்று. இதைக் கேள்விப்பட்டதும் நான்கள் செய்வதறியாது திசைத்தோம். ஒப்பாரி வச்ச அழகோம்.

விடுதலைப் போராட்டம் கொலை செய்து விட்டாணுள். பத்துப்பேரையும் இறக்கி எடுத்ததை இவள் மாரி-மாவது கூறிவிடுவாள் என்பதற்காக அவனையும் கொன்றுவிட்டாணுள். இப்படிக்கூற வேலைக் கொண்டு கொண்டு கொண்டு செய்து விட்டாணுள் அந்த சிங்களப் பாதகனாக” என ஆத்திரம் பொங்க இரண்டு கண்களிலிருந்தும் வெளிவந்த நீரினை துடைத்துக்கொண்ட அந்தப் பெண்மணி கூறினார். அடுத்து, கொலை வெறியர்களிடம் தனது கணவனையும் பறிகொடுத்த விடுதலைப் பெண்மணியொருவர் கூறுகையில், “1990ஆம் ஆண்டு கார்த்திகை மாதம் 2ஆம் திகதி விடியச்சாமம் கோழி கூவக்குள்ளே நிற்த்தலூர், திராயக்கேணி, அட்டைப்பள்ளம் கிராமங்களை சுத்தி வெடி கேட்டாணு இருந்திச்சு. நாங்க வேலாம் படிந்து நடுங்கி பிண்ணைகளை வீட்டில் இருந்தம். கிராமங்களைச் சுத்தி

“1990ஆம் ஆண்டு கார்த்திகை மாதம் 2ஆம் திகதி விடியச்சாமம் கோழி கூவக்குள்ளே நிற்த்தலூர், திராயக்கேணி, அட்டைப்பள்ளம் கிராமங்களைச் சுத்தி வெடி கேட்டவாறு இருந்திச்சு. நாங்கவேலாம் படிந்து நடுங்கி பிண்ணை போட வீட்டில் இருந்தம். கிராமங்களைச்சுத்தி எஸ்.ரி.எஸ் வளைச்சிட்டாணுள். நல்லா விடிஞ்சுதும் ஒவ்வொரு வீடு வீரா புடுத்து ஆம்பியையப் பிடிச்சாணுள். அதிலே நம்மட புருசனையும் பிடிச்சிட்டாணுள். என்ற புருசனோட ஆளுக்க பேரை பள்ளிப்பக்கம் கொண்டுபோய் அதிலேயே சுட்டுப் போட்டாணுள். பிடிச்சுக்கொண்டுபோன ஆம்பியைய இடையிடையே நாங்குபேர், ஐக்கப்பேர், ஆறுபேர் என்று சுட்டுச் சுட்டுப்போட்டு போனாணுள். ஊரெல்லாம் பிணமாய்க் கிடந்திச்சுது”

எஸ்.ரி.எஸ் வளைச்சிட்டாணுள். நல்லா விடிஞ்சுதும் ஒவ்வொரு வீடு வீரா புடுத்து ஆம்பியையப் பிடிச்சாணுள். அதிலே நம்மட புருசனையும் பிடிச்சிட்டாணுள். என்ற புருசனோட ஐந்துபேரை பள்ளிப்பக்கம் கொண்டுபோய் அதிலேயே வைத்து சுட்டுப்போட்டாணுள். பிடிச்சுக்கொண்டு போன ஆண்களையே இடையிடையே நாங்குபேர், ஐந்துபேர், ஆறுபேர் என சுட்டுச் சுட்டுப்போட்டு போனாணுள். ஊரெல்லாம்

ஆகவேண்டும். தமது உறவுகள் சுடப்பட்ட வீதிகளில், அச்சத்துடன் அவர்களின் எல்லையோ வாழ்வு இன்றும் திகழ்கின்றது. அருகிருக்கும் முகாம்களும் அவர்களைச் சூழ்ந்த கிராமங்களும் மீண்டும் என்றோ ஒருநாள் நம் அமைதி வாழ்வில் எதிர்க்காலாவர்கள் என்றாலும்தும், அச்சம் கலந்த உறுதியுடன் எஞ்சிய அவர்களின் வாழ்வு தொடர்கிறது.

திரிமலன்

நூற்றுக்கணக்கானோர் அழிக்கப்பட்டனர். பெண்கள் பாலியல் வல்லுறவுக்குப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். கொடுமையான முறையில் கொலை செய்யப்பட்டனர். இக்கிராமத்தின் அருகாமையில் அதிரடிப்படை முகாமினை அமைத்து அதனை கொலைக்கூடமாக மாற்றினர். சிங்களப் படைமீனின் கொடு நடவடிக்கைக்கு முஸ்லிம்கள் சிலரையும் கரம் கொடுத்துக்கொண்டனர். மக்கள் இவர்களை “மெட்டுப்பாட்டி” எனவும் அழைத்தனர். கொலை செய்யப்பட்டதை, பாலியல் வல்லுறவுக்குப்படுத்தியதை கண்ட மக்கள்

வளத்தாப்பிட்டி செக் பெரியின் வல போய் அவர்களை விசாரிச்சம். அப்படி மரணமும் இறக்கவும் இல்லை, பிடிக்கவும் இல்லையென அவனுகள் கூறினாணுள். எனது பிண்ணைகளைமயச் சகோதரர்களை யும் நான் தோடூ, விசாரிக்காத இடமில்லை. கடைசிமில் இளம் தெரியாதவர் களினால் கொல்லப்பட்டு விட்டார்கள் எனக் கூறி கச்சேரிமில் போய்ப் பதிஞ்சி காசி எடுங்கோ என்று கூறினார்கள். பணத்தைக் காட்டி எங்கள் உயிர் உறவுகளை மாற்றுவீடுச் சொன்னாணுள். அனால நான்கள் கச்சேரிக்குப்போய் எந்தப் பதிலு களையும் செய்யவும் இல்லை மணம் எடுக்கவும் இல்லை.

இமாலய வியாபி

தேசியத் தலைவரின் காலகட்டத்தினை நோக்கும்போது எனக்கு உண்மையிலேயே நடுவது இமாலய வியாபித்தான். நவீன பேரியல் வளர்ந்த காலகட்டத்திலே கரந்தரையே போராடியாக மிகச் சிறிய அணியை தொடக்கினார். இதுவே பல நூற்றாண்டுக்கால பின்தங்கிய போருத்தி. பனிப்பேர் காலகட்டத்து வல்லரசின் பிராந்திய தலைமை நாடான இந்தியா போடு மோதலும் அவர் முடிவெடுத்தார். பின்னர்

20 ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதிப் பகுதியிலே முதலாளியம் கொடிகட்டிப் பறந்த காலகட்டத்திலே அனைத்து நாடுகளும் எதிராகவே மறைமுகமாக அவர் பெரும் போரை எதிர்த்துக் கொண்டார்.

இங்கே கவனிக்க வேண்டிய விடயமென்னவென்றால் நவீன பேரியலின் வளர்ச்சி, நவீன அறிவியலின் உச்ச வளர்ச்சி, தொடர்பால் துறையால் உலகம் கிராமமாகிவிட்ட நிலை, உலக மயமாக்கல் உச்சக்கூடமாக

தலை மனிதர் அவர். இவரது இப்படிய அராயல் இராணுவப் பாங்கு இந்த நூற்றாண்டுகளும் இப்பி பின்வரும் நூற்றாண்டுகளும் விடுதலை வேண்டுவோருக்கான வழிகாட்டி.

எனது வியாபிப்புக்களோ எல்லையற்றவை. இவற்றினை இங்கே சிறப்பித்து எழுதியமைக்கு பிரதான நோக்கம் மேம்பாட்டை அடக்கத்திறன் மிக்க பேரறிவு இசைவடைந்த வாழ்வியைப் பெற முயலும் மனித குலத்திற்கு அவரது சிந்தனைகள் எவ்வளவு பயன்படும் என்பதை உணர்த்தவேயாகும். மிகப்பெரும் பேராற்றலின் வித்தகனாகத் தோன்றிய அவர் இன்று அமைதியின் எல்லையின் ஆக்கத்திறனின் அறிவியல் வாழ்வின் குறியீடுமாகின்றார். போரை நடத்தி போரையே இல்லாமல் செய்து விட்டார். இன்னொரு போர் முழுமாளால் அதனைமயச் சிந்தனைகளும் அவர் ஆயத்தம்மாட்டார். கூடீய நாட்டு உச்சவ பல்லைக் கழகத்தின் பெரும் நாலகத்தின் வாயிலே பொறிக்கப்பட்டிருக்கும் வார்த்தைகளினால்:

“To Think freely is great To think correctly is greater”

சுதந்திரமாக சிந்தித்தென்பதே மிகப்பெரிய விடயத்தான். ஆனால் மிகச் சரியாக சிந்திப்பது என்பது அதனையும்விட பாரிய விடயம். இதனையே எழுது தேசியத் தலைவருக்கு நாம் எழுது பேரன்பின் வரிவடிவமாக குட்டுகின்றோம்.

கீழ்வாயடைந்து அடிமை வாழ்வை வாழ்கின்றோமே என்பதை மறந்து சிலைந்து சீரழிந்து உதிர்க்களாக பிளவுண்ட் ஒரு தேசிய இனத்தினை எவ்வாறு அடக்கி ஒழுங்குபடுத்தினார்? ஒருமுகப்படுத்தி ஒன்றிணைத்தார்? இணைந்தவொரு ஆற்றல் மிக்க அரசியல், திராவிட, திராசுத்திர வன்மை நிறைந்த அணியாகச் சிந்தனை சருவல்களை முன்னிலை எவ்வாறு அடக்கி முன்னிறுத்தினார்?

2004 மார்ச் நாள்ன்று தமிழீழத் தேசியத் தலைவர் அவர்கள் ஆற்றிய உரை

(01.ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

பெறவில்லை. எமது மக்கள் இன்னும் புரண சுதந்திரம் அடைந்துவிடவில்லை.

தமிழீழத்தின் தொன்மைவாய்ந்த, வரலாற்றுப் புகழ் மிக்க நகரங்களும் பட்டினங்களும் அங்கு வாழ்ந்துவரும் எமது மக்களும் இன்னும் சிங்கள இராணுவ ஆக்கிரமிப்புப் பிடியிலிருந்து விடுபடவில்லை. அவர்கள் திறந்தவெளிச் சிறைச்சாலைகளில் அடைப்பட்டு, நசிப்பட்டு, மிதிப்பட்டு வாழ்கிறார்கள். தமது சொந்த மண்ணிலிருந்து வேர் அறுப்பட்டு இடம்பெயர்ந்த பல்லாயிரக்கணக்கானோர், தாம் பிறந்து வாழ்ந்த நிலங்களுக்குத் திரும்பமுடியாது அகதி முகாம்களில் அல்லற்படுகிறார்கள். எமது மக்களின் துயரம் துன்பமும் தொடர்கிறது. தேச விடுதலை என்ற எமது இலட்சியம், எமது மார்வர்கள் களவுகண்ட அந்தச் சத்திய இலட்சியம் இன்னும் நிறைவுபெறவில்லை.

எனது அன்பான மக்களே,

தமிழீழ விடுதலைப் போராட்ட வரலாற்றிலேயே என்றுமில்லாதவாறு, ஓர் இக்கட்டான, சிக்கலான சூழ்நிலையை நாம் இன்று எதிர்கொண்டு நிற்கின்றோம். போருமின்றி, நிலையான சமாதானமுமின்றி, இயல்பு நிலையமின்றி, இடைக்காலத் தீர்வுமின்றி, இனப் பிரச்சினைக்கு முடிவுமின்றி, நாம் ஒரு அரசியல் வெறுமைக்குள் வாழ்ந்து வருகின்றோம். இந்த அரசியற் சூழிய நிலை நீடித்தால், அது எமது இலட்சியப் போராட்டத்திற்குப் பெரும் பங்கத்தை ஏற்படுத்திவிடும் என்பது திண்ணம்.

முன்று தசாப்தங்களாக முடிவின்றித் தொடர்ந்த ஆயுதப் போருக்கு நாம் ஓய்வு கொடுத்து முன்று ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டன. நாம் அமைதிக்காத இக் காலவிரிப்பில், சமாதான வழிமுலமாகத் தேசிய இனப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வுகான எம்மாலான சகல முயற்சிகளையும், நேர்மையுடனும் உறுதிப்பாட்டுடனும் நாம் மேற்கொண்டோம் என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள்.

நோர்வே நாட்டை நடுநிலையாளராக ஏற்று, அந் நாட்டின் அனுசரணையுடன் உலக நாடுகள் சிலவற்றின் தலைநகர்களில் நிகழ்ந்த சமாதானப் பேச்சுக்களில் எமது விடுதலை இயக்கம் பங்கு பற்றியது. ஆறு மாதங்களளவை நீடித்த ஆறு சுற்றுப் பேச்சுக்களும் அர்த்தமற்றதாகப் பயன்றுப்போயின. நெருக்கடி நிலையைத் தணித்து, இயல்பு நிலையைத் தோற்றுவித்து, இடம்பெயர்ந்த மக்களை மீள்குடியமர்த்தவும் அவர்களுக்கு புனர்வாழ்வு வழங்கவும் போரினார் பேரழிவுக்கு ஆளான கட்டுமானங்களைப் புனர்நிரமணம் செய்யவும் நிறுவப்பட்ட உபகுழுக்கள் செயலிழந்து செத்துப்போயின. இவை ஒருபுறமிருக்க, சிறிலங்கா அரசாங்கது எமது விடுதலை இயக்கத்தை ஓரங்கட்டிவிட்டு வாஷிங்டனில் நிகழ்ந்த உதவி வழங்கும் நாடுகளின் மந்திராட்டிற் பங்குபற்றியது. இதனால், சமநிலைப் பங்காளி என்ற தகையமையிலிருந்து நாம் ஒதுக்கப்பட்டோம். இப்படியான புறநிலையிற்றான பேச்சுக்களைத் தற்காலிகமாக இடைநிறுத்த எமது இயக்கம் முடிவெடுத்தது. எமது அதிகருப்தீமையையும் ஏமாற்றத்தையும் வெளிப்படுத்தவே நாம் இந்த முடிவை எடுத்தோம். பேச்சுக்களை ஒரேயடியாக முறித்து, சமாதான முயற்சிக்கு முற்றுப் புள்ளி வைத்துவிட்ட நாம் விருப்பவில்லை. பேச்சுக்களை இடைநிறுத்தம் செய்த இடைவெளியில், ஓர் இடைக்கால நிர்வாகக் கட்டமைப்புக்கான திட்ட வரைவை முன்வைக்கு மாறு ரணில் விக்கிரமசிங்காவின் அரசிடம் வேண்டுகோள் விடுத்தோம். நண்காலப் போரினாலே பாதிக்கப்பட்ட எமது மக்களுக்குப் புனர்வாழ்வு பெற்றுக்கொடுக்கவும் சிதைந்து போன தமிழர் தேசத்தை மீள் நிர்மாணம் செய்யவும் கணிசமான அதிகாரத்துடன் ஓர் இடைக்கால நிர்வாகக் கட்டமைப்பு அவசிய மென்பதை வலியுறுத்தினோம்.

ஒன்றுக்குப் பின் ஒன்றாக ரணிலின் அரசு முன்வைத்த, இடைக்கால நிர்வாகம் பற்றிய முன்று வரைவுகளும் எமக்குத் திருப்தியை அளிக்கவில்லை. மிகவும் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட அதிகாரங்களுடன் நிர்வாக வலுவற்றதாக இத் திட்ட வரைவுகள் அமையப் பெற்றதால் எம்மால் அவற்றை ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை. இறுதியில், ஓர் இடைக்கால நிர்வாகத் திட்ட வரைவை நாமாகத் தயாரித்துக்கொடுக்க முடிவெடுத்தோம். பல மட்டங்களிலே தமிழீழ மக்களின் கருத்தைப் பெற்று, வெளிநாடுகளிற் புலம்பெயர்ந்து வாழும் அரசியல் அறிஞர்கள், சட்டவல்லுனர்கள், அரசியலமைப்பு நிபுணர்கள் ஆகியோரின் கலந்தாலோசனையுடன் ஓர் இடைக்காலத் தன்னாட்சி அதிகாரப்பைத் திட்டத்தைத் தயாரித்தோம். இத்திட்டம்

புதுமையானது. நடைமுறைச் சாத்தியமானது. எமது மக்களின் அவசரமான வாழ்நிலைத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யக்கூடிய வகையில் இதன் கட்டமைப்பு நெறிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. தமிழர் தாயகத்தில் மீள்குடியமர்ப்பு, புனர்வாழ்வு, புனர்மையப்பு, அபிவிருத்தி ஆகிய பணிகளைத் தாமதமின்றிச் செயற்றிறுனான் நிறைவுசெய்ய வழிவகுக்கும் உருப்படையான அதிகாரங்களைக் கொண்டதாக இத்திட்டம் அமையப்பெற்றது.

இந்த இடைக்காலத் தன்னாட்சி அதிகாரப்பைத் திட்டத்தைச் சென்ற ஆண்டு நவம்பர் மாதம் முதலாம் திகதி நாம் ரணில் விக்கிரமசிங்காவின் அரசாங்கத்திடம் சமர்ப்பித்ததுடன், ஊடகங்கள் வாயிலாகப் பொதுசன அரங்கிலும் பகிரங்கப்படுத்தினோம்.

சர்வதேச நாடுகள் பல, எமது இடைக்காலத் தன்னாட்சி அதிகாரப்பைத் திட்டத்தை வரவேற்கத் தவறவில்லை. நண்க காலத்தின் பின்பு முதற்றடவையாக விடுதலைப்புலிகள் தமது அரசியல் சிந்தனைகளைத் தெளிவாகவும் விரிவாகவும் எழுத்தில் வடித்திருக்கின்றார்களென இந் நாடுகள் திருப்தி தெரிவித்தன.

நாம் முன்வைத்த இடைக்காலத் தன்னாட்சி அதிகாரப்பைத் திட்டத்தை ரணில் விக்கிரமசிங்காவின் அரசு

சாங்கம் நிராகரிக்கவில்லை. தாம் சமர்ப்பித்த வரைவுகளைப் பார்க்கிலும் எமது திட்டம் வித்தியாசமானது என்று குறிப்பிட்ட அரசாங்கம், எமது யோசனைகளின் அடிப்படையிற் பேச்சுக்களை ஆரம்பிக்க இணங்கியது. ஆனால், அதே சமயம், எமது இடைக்கால நிர்வாகத் திட்டத்தைக் கடுமையாக விமர்சித்த சிறிலங்கா சுதந்திரக் கட்சி, அது தமிழீழத் தனியரசுக்கு இடப்பட்ட அத்தீவரமெனக் கண்டித்தது. சிறிலங்கா சுதந்திரக் கட்சியின் தலைவியும் ஜனாதிபதியுமான சந்திரிகா குமாரதுங்கா ஒருபடி மேலே சென்று அதிரடி நடவடிக்கையை எடுத்தார். எமது இடைக்கால நிர்வாகத் திட்டம் அறிவிக்கப்பட்ட நான்காவது நாளே சந்திரிகா அம்மையார் மேற்கொண்ட திடீர் நடவடிக்கை தென்னிலங்கை அரசியலைப் பெரும் நெருக்கடிக்குள்ளே தள்ளியது. பாதுகாப்பு அமைச்சு உட்பட முன்று முக்கிய அமைச்சுகளை ஜனாதிபதி சந்திரிகா பறித்தெடுத்துக் கொண்டதால் ரணில் விக்கிரமசிங்காவின் ஆட்சியும் அதிகார வலுவழிந்து ஆட்டம் கண்டது. இதனைத் தொடர்ந்து முன்று மாதத்திற்குள் ஜனாதிபதி சந்திரிகாவினார் பாராளுமன்றம் கலைக்கப்பட்டதன் விளைவாக ரணில் அரசாங்கம் கவிழ்ந்தது.

இவ்வாண்டு முற்பகுதியில் நிகழ்ந்த பொதுத் தேர்தல் சிங்கள, தமிழ்த் தேசங்கள் மத்தியிலான இன முற்பாட்டினை மேலும் கூர்மையடையச் செய்தது. சமாதானத்திற்கும் இன இணக்கப்பாட்டிற்கும் விரோதமான சிங்கள பெளத்த பேரினவாத சக்திகள், என்றுமில்லாதவாறு தென்னிலங்கை அரசியல் அரங்கில் மேலாதிமண வகிக்க இப் பொதுத்தேர்தல் வழிவகுத்தது. இன்னவாறும் மதவாதமும் பழமைவாதக் கம்பூனிசமும் ஒன்றுகலந்த சூழ்நிலையான கருத்தியலில் ஊறித் திகைத்த, தமிழர் விரோதக் கட்சியான ஜனதா விமுக்தி பொருமண (ஜே.வி.பி) இத் தேர்தலில் கணிசமான ஆசனங்களைப்பெற்று முன்றுவாறு பிரதான அரசியற் கட்சியாக வெற்றிபெற்றது. இந்த இனவாதக் கட்சியை முக்கிய தோழமைப் பங்காளியாக அரசு அமைத்தது, ஒரு கட்சியின் அரசாங்கத்தை அமைத்தார் சந்திரிகா அம்மையார். தமிழரின் தேசியப் பிரச்சினை குறித்து மாறுபட்ட போக்கும் முற்பாட்டை கொள்கையுமுடைய அரசியல் இயக்கங்களின் ஒவ்வாத கூட்டாக இந்த அரசாங்கம் அமையப்பெற்றது.

பொதுசனத் தீர்ப்பின் வாயிலாக, தென்னிலங்கை அரசியலரங்கிற் சிங்களப் பெளத்த மேலாண்மைவாதம்

வலுப்பெற்று அதே சமயம், தமிழரின் தாயகமான வடகிழக்கில், ஓரே இலட்சியத்தில் ஒன்றுபட்ட சக்தியாகத் தமிழ்த் தேசியம் எழுச்சிபெற்றது. எமது விடுதலை இயக்கத்தின் அரசியல் இலட்சியத்திற்கு மக்கள் சக்தியின் ஏகோபித்த ஆதரவு கிட்டியது. தமிழீழ மக்களின் எகப் பிரதிநிதிகள் என்ற வெகுசன அங்க்காரமும் எமது விடுதலை இயக்கத்திற்கு வழங்கப்பட்டது. எமது இயக்கம் முன்வைத்த இடைக்காலத் தன்னாட்சி அதிகாரப்பைத் திட்டத்திற்கு எமது மக்களின் மனுவும் கிடைத்தது. விடுதலைப் புலிகளின் இலட்சியக் குரலாக, அவர்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் சனநாயக சக்தியாகத் தமிழ்த் தேசியக் கட்டமைப்பு இருபத்திரெண்டு ஆசனங்களைப் பெற்று அமோக வெற்றிபட்டியது. இப் பொதுத் தேர்தலானது என்றுமில்லாதவாறு தமிழ், சிங்கள இனங்களை வேறுபட்ட இரு தேசங்களாகப் பிளவுபடுத்தியது. கருத்தாலும் உணர்வாலும் இலட்சியத்தாலும் சேறமுடும் மாறுபட்டு, முரண்பட்டு நிற்கும் இரு மக்கள் சமூகங்களாகப் பிரிவுச் செய்தது.

தென்னிலங்கையில் ஆட்சிமாற்றம் நிகழ்ந்து, அரசியல்திகாரம் இனவாத சக்திகளிடம் சென்றடைந்தபோதும் நாம் தொடர்ந்தும் அமைதி பேணி, சமாதான முயற்சியை முன்னெடுக்க விரும்பினோம். இடைக்காலத் தன்னாட்சி அதிகாரப்பைத் திட்டத்தின் அடிப்படையிற் பேச்சுக்களை

ஆரம்பிக்க நாம் தயாரென்பதை நோர்வே அனுசரணையாளர்கள் முலமாகச் சந்திரிகாவின் கூட்டணி அரசாங்கத்திற்கு அறிவித்தோம். அவ்வளைதான் அரசு கூட்டணிக்குள் சூழப்பமும் கொள்கை முரண்பாடும் தலைதூக்கின.

அரசு கூட்டணிக்குள் ஆதிக்க வலுவடைய கட்சியான ஜே.வி.பி, சமாதானப் பேச்சுக்கள் வாயிலாகத் தமிழ்மக்களுக்கு அரசியல் உரிமையும் ஆட்சியதிக்காரமும் வழங்கப்படுவதைக் கடுமையாக எதிர்த்தது. முன்றாற் தரப்பு நடுநிலையாளராகச் செயற்பட்ட நோர்வே அரசையும் வன்மையாகக் கண்டித்தது. நாம் முன்வைத்த இடைக்காலத் தன்னாட்சி அதிகாரப்பைத் திட்டத்தை முற்றுமுழுதாக நிராகரித்தது. எமது திட்டத்தின் அடிப்படையிற் பேச்சுக்கள் ஆரம்பமானால் அரசு கூட்டணியிலிருந்து வெளியேறி விடப் போவதாகவும் பிரிட்டியது. சமாதானப் பேச்சுக்கும் சமரச முயற்சிக்கும் எதிரான ஜே.வி.பி யினரின் தீவிரவாதக் கரும்போக்கு, சந்திரிகா அம்மையாருக்குப் பெரும் சவாலாக அமைந்தது. இந்நிலையை தொடர்ந்தும் நீடிக்கிறது.

சமாதான வழிமுறையைப் பேணி இனப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வுகானவேண்டுமென்ற சர்வதேச அழுத்தம் ஒருபுறமும், பேச்சுக்கள் ஆரம்பமாகி முன்னேறும் ஏற்படும் போதுதான் உதவி வழங்கும் நாடுகள் உறுதியளித்த பெற்று தொகைக் கட்டுதல்கி கிடைக்குமென்ற நிற்ப்பந்தம் மறுபுறமும், பாதாளம் நோக்கிச் சரிந்து செல்லும் இலங்கையின் பொருளாதாரம் இன்னொரு புறமுமாக, சந்திரிகாவின் அரசு பலமுனைகளில் நெருக்கடியைச் சந்தித்து நிற்கிறது. இந்த நெருக்கடிக்கு முகம் கொடுப்பதாயின் விடுதலைப் புலிகளுடன் பேச்சுக்களை நடத்தியே ஆகவேண்டும் என்ற நிற்ப்பந்தம் அரசாங்கத்திற்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அரசு கூட்டணிக்குள் நிலவும் உள்முரண்பாடும், அடிப்படையான கொள்கை வேறுபாடும் சமாதானப் பேச்சுக்களை ஆரம்பிப்பதற்குப் பெரும் இடையூறுகளாக எழுந்துள்ளன. தமிழரின் தேசிய இனப்பிரச்சினை குறித்து அரசு கூட்டணிக்குள் அங்கம்வகிக்கும் கட்சிகள் மத்தியில் ஒரு தெளிவான கொள்கைத் திட்டமோ பொதுவான அனுசு முறையோ இருக்கவில்லை. தமிழர் விரோத இனவாதத்திலும் போர்வெறி பிடித்த இராணுவவாதத்திலும் சிங்களப் பெளத்த மேலாதிக்கத்திலும் ஊறித் திகைத்த நிர்வாகச் சக்திகளுடன் அதிகாரக் கட்டுறவு வைத்திருக்கும் சந்திரிகா அம்மையாரால் ஒரு தெளிவான கொள்கைத் திட்டத்தின் அடிப்படையிற் சமாதான முயற்சியை முன்னெடுக்க முடியவில்லை. இதுதான் தென்னிலங்கையில் நிலவும் உண்மைவான அரசியல் யதார்த்த நிலை. அரசு கூட்டணிக்குள் கருத்தொற்றுமையிலையென்ற அரசியல் உண்மையானது மிகவும் சாதரியமான முறையில், சர்வதேச சமூகத்திற்கு இரட்டடிப்புச் செய்யப்பட்டுவருகிறது.

ரணில் விக்கிரமசிங்கா அரசாங்கத்துடன் நாம் நிகழ்த்திய பேச்சுவார்த்தையைத் தொடர்ச்சியாக, அதன் இறுதிக்க் கட்டத்திலேயே எமது இடைக்கால நிர்வாக யோசனைகளை முன்வைத்தோம். அந்த யோசனைகளை அடிப்படையாக வைத்து உடன் பேச்சுக்களைத் தொடங்கலாம் என்ற எமது நிலைப்பாட்டை ஐக்கிய தேசியக்

(உரையின் தொடர்ச்சி 16ஆம் பக்கத்தில்)

2004 மாவீரர் நாளன்று தமிழீழத்தேசியத் தலைவர் அவர்கள் ஆற்றிய உரை

(15ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

கட்சியின் தலைமை ஆதரிக்கிறது. ஆனால் எமது நிலைப்பாட்டிற்கு மாறாக, சந்திரிகாவின் அரசு ஒரு நிபந்தனையை விதிக்கிறது. அதாவது, எந்த வகையான இடைக்கால நிர்வாக அமைப்பும் ஒரு நிரந்தரமான தீர்வுத் திட்டத்தின் இணைப்பிரியாத அங்கமாக அமையவேண்டும் என வலியுறுத்துகிறது. நாம் ஓர் இடைக்கால நிர்வாக ஒழுங்கை வேண்டிநிற்க, சந்திரிகாவின் அரசு இனப் பிரச்சினைக்கு நிரந்தரத் தீர்வுபற்றி பேச விரும்புகிறது.

கால தாமதமின்றி, இடைக்கால நிர்வாகக் கட்டமைப்பு தமிழர் தாயகத்தில் அமையப்பெற வேண்டுமென நாம் வலியுறுத்துவதற்கு முக்கியமான காரணங்கள் இருக்கின்றன. நீண்ட காலமாகத் தொடர்ந்த கொடிய போரினாறு பாதிக்கப்பட்ட எமது மக்கள் மிகவும் அவசரமான வாழ்நிலைத் தேவைகளையும் பாரிய மனிதாபிமானப் பிரச்சினைகளையும் எதிர்கொண்டு நிற்கின்றார்கள். பல்லாயிரக்கணக்கான இடம்பெயர்ந்த மக்கள் அகதி முகாம்களில் அவல வாழ்க்கை வாழ்ந்துவருகிறார்கள். போரினாறு பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு நிவாரணமும் புனர்வாழ்வும் வழங்குவதற்கு உதவி வழங்கும் நாடுகள் பெருந் தொகையில் நிதி ஒதுக்கீடு செய்ய முன்வந்துள்ளன. துன்பப்படும் எமது மக்களுக்கு நிவாரணமும் புனர்வாழ்வும் வழங்கவும் அழிவுற்ற தமிழர் தேசத்தை மீளக் கட்டியமைக்கவும் தகுந்த அதிகாரங்களுடன் வடகிழக்கில் ஓர் இடைக்கால நிர்வாகக் கட்டமைப்பு நிறுவப்படுதல் அவசியம்.

போர்நிறுத்தம் செய்து, மூன்று ஆண்டு காலமாக அமைதி பேணி, ஆறு மாதங்கள்வரை பேச்சுக்களை நடத்தியபோதும் சமாதானத்தின் பலபலன்கள் இன்னும் எமது மக்களைச் சென்றடையவில்லை. தாங்கமுடியாத அளவிற்கு அன்றாட வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகளின் கமை எமது மக்களை நகக்கி வருகிறது. முதலில், உடனடியாகத் தமது அன்றாட வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு கிட்டவேண்டுமென்பதையே எமது மக்கள் ஆவலாக எதிர்பார்த்து நிற்கின்றார்கள். எனவேதான், நாம் முன்வைத்த யோசனைகளின் அடிப்படையிற் பேச்சுக்களை ஆரம்பித்து வெகு சீக்கிரமாக இடைக்கால நிர்வாகக் கட்டமைப்பை நிறுவவேண்டுமென நாம் விரும்புகின்றோம். நாம் தெரிவித்த யோசனைகளிற் சில சர்ச்சைக்குரியனவாகத் தென்பட்டால் அவைபற்றிப் பேச்சுவார்த்தை மேசையில் விவாதித்துத் தெளிவுபடுத்திக் கொள்ளலாம். முதலில், இடைக்கால நிர்வாகக் கட்டமைப்பை நிறுவி, அது செம்மையாகச் செயற்படத் தொடங்குவதை அடுத்தே இனப் பிரச்சினைக்கான நிரந்தரத் தீர்வுபற்றிப் பேச்சுக்களை நடத்தலாம் என்பதே எமது நிலைப்பாடு. எமது கோரிக்கை நியாயமானது. தமிழர் தாயகத்தில் நிலவும் வாழ்நிலை நிதர்சனத்தைக் கருத்திற்கொண்டே நாம் இக் கோரிக்கையை முன்வைக்கின்றோம்.

ஆனால், சந்திரிகா அம்மையாரோ இனப் பிரச்சினைக்கு நிரந்தரத் தீர்வு காண்பதுபற்றிப் பேச வருமாறு எமக்கு அழைப்பை விடுத்து வருகிறார். எந்த வடிவத்திலான இடைக்கால நிர்வாகத் திட்டமும், முழுமையான நிரந்தரத் தீர்வுத் திட்டத்தின் அங்கமாக அமையவேண்டும் என்பது அவரது நிலைப்பாடு. தமிழரின் தேசிய இனப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வுகாண்பதற்கு முன்னுரிமை வழங்கவேண்டும் என அவர் வலியுறுத்துவதற்குப் பல காரணங்களை நாம் சுட்டிக் காட்டலாம். முதலாவதாக, அரசுக் கூட்டணிக்குள் அங்கம் வகிக்கும் தீவிரவாத இனத்துவசச் சக்திகளைத் திருத்திப்படுத்துவதற்காக இருக்கலாம். அதுவும் குறிப்பாக, நாம் முன்வைத்த இடைக்காலத் தன்னாட்சி அதிகாரசபைத் திட்டத்தை வன்மையாக எதிர்த்து நிற்கும் ஜே.வி.பி யினரைச் சமாதானப்படுத்தும் நோக்கமாக இருக்கலாம். இரண்டாவதாக, தமிழரின் தேசிய இனப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதில் உண்மையான அக்கறை கொண்டவர்போன்று சர்வதேசச் சமூகத்திற்கு ஏமாற்றுவதற்கான காட்டுவதற்கான இருக்கலாம். மூன்றாவதாக, தமிழரின் சிக்கலான இனப் பிரச்சினை பற்றி விவாதிப்பது என்ற சாக்கிற் பேச்சுக்களை முடிவின்றி இழுத்துப்பதற்காகவும் இருக்கலாம். இப்படிப் பல காரணங்களை நாம் சுட்டிக் காட்டலாம். எப்படியான காரணங்களாக இருந்தாலும் ஒன்றைமட்டும் நாம் திட்டவாட்டமாகச் சொல்ல விரும்புகின்றோம். அதாவது, சந்திரிகா அம்மையாரின் முரண்பட்ட, ஒன்றுக்கொன்று மாறுபட்ட நிலைப்பாடுகளைப்

பார்க்கும்பொழுது, அவரது அரசானது தமிழ் மக்களுக்கு ஓர் இடைக்காலத் தீர்வையோ நிரந்தரமான தீர்வையோ வழங்கப்போவதில்லை என்பது புலனாகும்.

தமிழ்மக்களின் தேசிய இனப் பிரச்சினைக்கு நிரந்தரமான தீர்வுவேண்டிக் கடந்த ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக நாம் சிங்கள அரசியல் தலைமைகளுடன் பேச்சுக்களை நடத்திய கசப்பான வரலாறு பற்றி நான் இங்கு விபரிக்க விரும்பவில்லை. காலத்தாற் சாகாது, ஈழத் தமிழ் இனத்தின் கூட்டு அனுபவத்திற் புதைந்து கிடக்கும் அரசியல் உண்மை இது. மொழியுரிமை என்றும் சம உரிமை என்றும் பிரதேச சுயாட்சி என்றும் சமஷ்டிக் கூட்டாட்சி என்றும் காலங்காலமாக நாம் பேச்சுக்களை நடத்தி, உடன்பாடுகள் ஒப்பந்தங்கள் செய்து, ஏமாற்றப்பட்டு வஞ்சிக்கப்பட்ட வரலாற்றுப் பாதையில் இன் நடைபோட எமது விடுதலை இயக்கத் தயாராக இல்லை.

சிங்களப்பெளத்தப் பேரினவாதச் சக்திக்குட்புதைந்து கிடக்கும் அரசியல் அமைப்புகளும் அவற்றின் தலைமைகளும் தமிழீழ மக்களின் அரசியல் அபிப்பிராயங்களை ஒருபொழுதும் புரிந்துகொள்ளப் போவதில்லை. சிங்களத் தேசத்தின் பிரதான அரசியற் கட்சிகள் வையுமே தமிழரின் தேசிய இனப் பிரச்சினையின் அடிப்படைகளைக்கூட அங்கீகரிக்கத் தயாராக இல்லை. வடகிழக்கு மாநிலமானது தமிழ்

பேசும் மக்களின் வரலாற்றுத் தாயகம் என்பதையோ, தமிழர்கள் ஒரு தனித்துவமான தேசிய இனக் கட்டமைப்பைக்கொண்ட மக்கள் சமூகம் என்பதையோ தமிழீழ மக்களுக்குப் பிரிந்து செல்லும் உரிமையுடனான சுயநிர்ணய உரிமையுண்டு என்பதையோ எந்தவொரு சிங்கள அரசியல் இயக்கமும் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராகவில்லை. தமிழரின் தேசிய இனப் பிரச்சினையின் அடிப்படைகளைப் புரிந்துகொண்டு அவற்றை ஏற்றுக்கொள்ளும் மனப்பக்குவமும் பெருந்தன்மையும் மதிநுட்பமும் இல்லாதது ஒருபுறமிருக்க, தென்னிலங்கை அரசியல் இயக்கங்கள் மத்தியில் ஒத்திசைவற்ற, ஒன்றுக்கொன்று மாறுபட்ட, முரண்பாடுகள்

நிறைந்த கருத்துக்களையும் கொள்கைகளையுமே காணக்கூடியதாக இருக்கிறது. இப்படிக்குழறுபடியான கொள்கைகளை வரித்துக்கொண்டு, அப்பட்டமான இனவாதம் பேசும் கட்சிகளின் கூட்டணிக்குத் தலைமைவகிக்கும் சந்திரிகா அம்மையார், இனப் பிரச்சினைக்கு நிரந்தரத் தீர்வு காண்பதுபற்றி அக்கறை காட்டுவது எமக்கு ஆச்சரியத்தைத் தருகிறது. ஜனாதிபதி சந்திரிகாவிடமும் அவர், கூட்டாட்சி அமைத்திருக்கும் கட்சிகளிடமும் எதிர்க் கட்சியான ஐக்கிய தேசியக் கட்சியிடமும் எமது விடுதலை இயக்கம் ஒரு வேண்டுகோளை முன்வைக்க விரும்புகிறது. அதாவது, தமிழ் மக்களது இனப் பிரச்சினையின் அடிப்படைகளை குறித்து, அவர்களது மூலாதாரக் கோரிக்கைகளை தாயகம், தேசியம், சுயநிர்ணய உரிமை குறித்து, உங்களது கட்சிகளின் கொள்கை நிலைப்பாட்டினை அதிகாரபூர்வமாகப் பகிரங்கப்படுத்துங்கள்.

தென்னிலங்கை அரசியலரங்கில் தமிழரின் அடிப்படை அரசியல் அபிப்பிராயங்களை குறித்துத் தெளிந்த பார்வையும் நேரிய தரிசனமும் ஒத்திசையான நிலைப்பாடும் நிலவுமானால் எமது மக்களின் தேசிய இனப் பிரச்சினைக்கு நிரந்தரமான தீர்வுபற்றிப் பேச்சுவார்த்தை நடத்துவதில் அர்த்தமுண்டு. அல்லாத பட்சத்தில், நிரந்தரத் தீர்வு குறித்துப் பேசுவதில் அர்த்தமில்லை. தமிழர் பிரச்சினை குறித்துப் பிளவுபட்டு, முரண்பட்டுக் குழம்பி நிற்கும் சிங்கள அரசியல் தலைமைகளிடமிருந்து எமது மக்களுக்கு நியாயமான நிரந்தரத் தீர்வு கிடைக்கப்போவதில்லையென்ற உண்மையை உணர்ந்துதான் நாம் இடைக்காலத் தீர்வுத் திட்டம் ஒன்றை முன்வைத்தோம். எமது மக்கள்

வாழ்க்கைத் தேவைகளுக்காவது நிவாரணம் பெற்றுக்கொடுக்கும் நோக்கத்துடனேயே நாம் இத்திட்டத்தை முன்வைத்து, பேச்சுக்களை ஆரம்பிப்பதற்கு விரும்பும் தெரிவித்தோம். ஆனால் சந்திரிகாவின் அரசு எமது நியாயமான நிலைப்பாட்டை நிராகரித்து, நிரந்தரத் தீர்வு என்ற சாக்குச் சொல்லி, சமாதான முயற்சிக்கு முட்டுக்கட்டை போட்டுவருகிறது. சமாதானத்தின் விரோதிகளையும் இனவாத சக்திகளையும் அவர்களது குன்றுபடியான கொள்கைகளையுந்தனது கூட்டாட்சித் திரைக்குள் மூடியறைத்து, விடுதலைப் புலிகள் மீது வீண்பழி சுமத்த முனைகிறார் சந்திரிகா அம்மையார். சமாதான முகமூடி அணிந்து நடக்கும் சந்திரிகா அரசின் உண்மையான முகத்தைச் சர்வதேச சமூகம் அடையாளம் கண்டுகொள்ளும் என்ற நம்பிக்கை எமக்குண்டு.

இடைக்காலத் தீர்வுமின்றி, நிரந்தரத் தீர்வுமின்றி, நிலையான அமைதியுமின்றி, நிம்மதியான வாழ்வுமின்றி, நாம் அரசியல் வெறுமைக்குள் தொடர்ந்தும் சிறைபட்டுக் கிடக்கமுடியாது. சிங்களத் தேசமானது தமிழினத்தை அரவணைத்து, இணைத்து வாழவும் விரும்பவில்லை. அதே சமயம், பிரிந்து சென்று தனித்து வாழவும் விடுவதாக இல்லை. இரண்டு கேட்டான நிலையில் விடிவின்றி, விடுதலையின்றி, எதிர்காலச் சுபீட்சமின்றி சூனியமான அரசியல் இருட்டுக்குள் நாம் தொடர்ந்து வாழமுடியாது. பொறுமைக்கும் எதிர்பார்ப்புக்கும் எல்லைக்கோடுகளுள்ளன.

2003 கோப்பிலிருந்து

அந்த எல்லைக்கோடுகளை நாம் அடைந்துவிட்டோம். இந்த நெருக்கடியான சூழ்நிலையிற் சிறிலங்கா அரசுக்கு நாம் அவசரமான அழைப்பு ஒன்றை விடுக்க விரும்புகின்றோம். அதாவது, நாம் முன்வைத்த இடைக்காலத் தன்னாட்சி அதிகாரசபைத் திட்டத்தின் அடிப்படையில், நிபந்தனையற்ற முறையில், காலநிபந்தமிக்காது பேச்சுக்களை ஆரம்பிக்குமாறு வேண்டுகோள் விடுக்கின்றோம். எமது இந்த அவசர வேண்டுகோளை நிராகரித்து, காலத்தை இழுத்தடித்து, எமது மக்களின் துயர வாழ்வை நீடித்துச்செல்ல சிங்கள அரசு முற்படுமானால், நாம் எமது தேசத்தின் சுதந்திரப் போராட்டத்தை முன்னெடுத்துச் செல்வதைத்தவிர எமக்கு வேறு வழியில்லை. எமது இந்த இக்கட்டான நிலையை, தமிழரின் இனப் பிரச்சினையில் அக்கறையுடைய உலக நாடுகள் கருத்தில் எடுத்து, எமது நியாயமான நிலைப்பாட்டின் அடிப்படையிற் சமாதானப் பேச்சுக்களை ஆரம்பிக்கும்படி சிறிலங்கா அரசிற்கு அழுத்தக்கொடுக்குமாறு வேண்டிக்கொள்கிறோம்.

எமது மண்ணின் விடிவுவிற்காகவும் எமது மக்களின் விடுதலைக்காகவும் களமாக வீழ்ந்த எமது மாவீரர்களை நினைவுகூரும் இப் புனித நாளில், தேச விடுதலை என்ற அவர்களது இலட்சியக் கனவை, எத்தகைய இடர்கள், சவால்களை எதிர்கொண்டபோதும் நிறைவுசெய்வோமென நாம் உறுதிபூணுவோமாக.

“புலிகளின் தாகம் தமிழீழத் தாயகம்”